

Sete
(*Durst*)

Tucson, Arizona, SUA
19 septembrie 1965

Bună seara, prieteni. Este un privilegiu să fiu în seara aceasta aici. Astăzi sunt pentru a două oară aici în adunarea Grantway la fratele meu credincios Mack, la lucrătorii de aici și creștinii din diferite biserici care s-au adunat aici împreună cu fratele Lee Vayle. Mai înainte m-am întâlnit cu un frate care a fost foarte bun prieten cu fratele F. F. Bosworth. El nu a știut că fratele Bosworth a trecut dincolo pentru a se întâlni cu DOMNUL. Eu am spus: "Eu mă simt de parcă m-am întâlnit cu Elisei care i-a turnat apa pe mâini lui Ilie." El au fost în străinătate și nu au știut că fratele Bosworth a trecut dincolo să se întâlnească cu DOMNUL. El a fost în vârstă de optzeci și patru de ani.

Eu vreau să-i salut pe toți în toată țara care ascultă în seara aceasta prin transmisie telefonică; din California până la New York, în Texas și în diferite regiuni din națiune, până la Maine. Sistemul telefonic pe care l-am primit, este o mare binecuvântare. De la bunul nostru prieten fratele Pearry Green, am aflat că există nu numai posibilitatea de transmisie telefonică, ci puteți vedea și în televizoarele voastre. Ei sunt acum ocupați cu aceasta.

Sora Mack, eu sunt bucuros că te văd astăzi sănătoasă la orgă. Eu văd și mulți prieteni din Sierra Vista și Indiana. Mulți, pot spune jumătate, din capela din Jeffersonville sunt aici, la fel și fratele Roberson.

Prietenului meu, Fred Koontz, care m-a sunat din cauza unui caz de boală, vreau să-i spun că mă rog pentru aceasta. Să ai numai credință, frate Koontz. Să nu te îngrijorezi. Va fi totul bine.

Frate Blair din Texas, dacă ascuți în seara aceasta, gândește-te: Dumnezeu care te-a ajutat prima dată, te va ajuta și a două oară. Noi credem că Dumnezeu ti-o va dărui. Nu accepta minciuna lui Satana. Gândește-te numai că Dumnezeu este Dumnezeu și că El este același ieri, azi și în veci. Noi Îl iubim, noi Îl credem, și noi ne rugăm pentru tine.

Pentru toți prietenii noștri din California, pentru fratele Mercier

din Arizona, pentru voi din Phoenix și alte orașe, pentru fratele Williams și pentru voi toți care sunteți în legătură cu transmisia, și pentru voi din Georgia, indiferent unde vă aflați, vă suntem mulțumitori. Noi suntem mulțumitori pentru voi toți. DOMNUL să va binecuvânteze.

Eu mă simt bine venit în seara aceasta în această adunare a Assemblies of God din Grantway la fratele meu Mack, bunul meu prieten. Dumnezeu l-a binecuvântat pe fratele Mack. Eu îmi amintesc că odată Duhul Sfânt mi-a vorbit când am fost în Canada, într-o regiune asemănătoare cu jungla, și călăream pe cal și mi-a spus să mă dau jos și să mă rog pentru fratele Mack. În timpul acela el se afla într-o situație grea și DOMNUL I-a vindecat. Pentru aceasta și pentru că ne aflăm în seara aceasta împreună cu el sunt foarte mulțumitor, astfel ne putem ruga împreună și să ne rugăm DOMNULUI în adevărul acesta minunat.

Un bărbat care este pe platformă în spatele meu, a spus: "Tu sigur nu mă cunoști, dar m-ai luat odată la auto-stop." Eu nu-mi aminteam; a fost în apropiere de Boston sau Detroit, unde El stătea la auto-stop. Eu am spus: "Eu încerc întotdeauna să-i ajut pe cei care au nevoie de ajutor, dacă pot."

În seara aceasta toți avem nevoie de ajutor. Noi ne rugăm ca Dumnezeu să ne întindă brațul Său de ajutor, binecuvântare, îndurare și milă.

Eu am obiceiul să vorbesc mult, dar voi încerca să nu o fac în seara aceasta; mai înainte m-au sunat oameni din Ohio. Mrs. Dauch și grupul de acolo, fratele McKinney și Brown sunt la fel în legătură cu transmisia. Și vouă vă transmitem salutări. În New York este deja târziu; eu cred că este ora 11.00 sau 12.00. Oamenii s-au adunat în biserici și au așteptat ceasul acesta pentru a auzi această predică. Noi suntem mulțumitori pentru toți prietenii aceștia buni.

Înainte de a deschide Cuvântul, vrem să vorbim un pic cu Autorul și să ne aplecăm capetele. Scumpe Tată ceresc, inimile noastre tresaltă de bucurie pentru privilegiul de a fi în viața și de a fi adunați aici cu poporul Tău - cu oameni despre care credem că vor trăi veșnic. Noi posedăm deja acum viața veșnică, căci Tu ne-ai dat pe Fiul Tău născut, pentru ca toți care cred în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. În timpul când a fost pe pământ, El ne-a învățat: " ... Cine ascultă

cuvintele Mele, și crede în cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață." Noi credem în Fiul născut al lui Dumnezeu. Noi îți mulțumim pentru acest Salvator puternic! Noi ne rugăm ca prezența Lui minunată să ne binecuvânteze pe noi toți împreună când vom citi și vorbi din Cuvântul Său. Fie ca Duhul Sfânt să o pună în fiecare inimă, în toată țara, acolo unde sunt adunați oameni.

Binecuvântează-i pe ceilalți predicatori care sunt pe platformă. Noi ne rugăm Tată, să binecuvântezi adunarea Grantway, pe păstorul lor, nevasta lui, copiii lui, diaconii și pe toți ceilalți. Tată, lasă-ne să lucrăm toți împreună pentru Împărăția lui Dumnezeu în timp ce mai este destulă lumină ca să vedem și să ne punem în ordine, căci ceasul se apropie și nimeni nu o să mai poată lucra. Tată, fie ca noi să folosim timpul atât cât mai avem această prioritate. Admite aceasta. Vindecă bolnavii și suferinzi din toată țara. Fie ca prezența lui Dumnezeu să fie simțită în seara aceasta în toate colțurile țării.

Noi recunoaștem că se apropie judecata. Se formează crăpături mari, națiunea este zguduită, în diferite locuri au loc cutremure. Noi vedem că evenimente mari din trecut, din timpul judecății despre care ne relatează Biblia, se repetă astăzi. Proorocia sună astfel: *"Așa cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi în zilele Fiului omului. Așa cum a fost în zilele lui Lot, așa va fi și în zilele când va veni Fiul omului."* Noi vedem astăzi cum se întâmplă. Inimile oamenilor nu mai suportă; domnește o frământare datorită evenimentelor și sunt încordări între națiuni. O, Dumnezeule, noi știm că suntem la sfârșitul timpului. Ajută-ne DOAMNE, să ducem mesajul acesta în fiecare colț și fiecărui copil pe care Tu l-ai destinat pentru viață. Dăruiește-ne, DOAMNE. Noi ne rugăm în Numele lui Isus. Amin. DOAMNE, binecuvântează acum când citim Cuvântul Tău.

Mulți dintre voi au deschis la textele biblice pe care le citește un predicator. Eu vreau să citesc în seara aceasta unele versete din Psalmul 42 și să le pun ca bază la tema mea. În afară de aceasta mi-am mai notat unele texte la care vreau să mă refer în următoarele minute, când vom vorbi despre această temă. Este un Psalm al lui David. David a scris mulți Psalmi.

În timp ce voi deschideți, vreau să mai spun ceva. Mulți oameni

întreabă: "Sunt inspirați Psalmii?" Bineînțeles că sunt. Desigur. Tot ce este scris în Biblie, este inspirat. Indiferent dacă sunt cântările, dacă este istorie: este inspirat. Isus a spus: "Nu ați citit ce a spus David în Psalmi?" Psalmii sunt cântări, și dacă cântările sunt inspirate de Dumnezeu, așa cum cred eu, și dacă sunt profetice, atunci eu sper să fiu prezent în ziua când se va cânta această cântare: "Va fi o întâlnire în văzduh ... " O, atunci vreau să fiu acolo! Acum citim Psalmul 42:

*"Cum dorește un cerb izvoarele de apă,
așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!
Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu; când
mă voi duce și mă voi arăta înaintea lui Dumnezeu?
Cu lacrimi mă hrănesc zi și noapte,
când mi se zice fără încetare:
,Unde este Dumnezeul tău?'"*

Eu cred că David a fost în necaz când a scris acest Psalm. De obicei necazul aduce la suprafață ce este mai bun în om. Este într-adevăr așa, că Dumnezeu privește în jos atunci când postim, pentru a ajunge în starea de a ne da pe noi înșine la o parte. Eu cred că atunci când David ajungea într-o astfel de situație, el începea să reflecteze la DOMNUL și să se gândească la aceste lucruri.

De multe ori DOMNUL ne lasă să intrăm la strâmtoare, ca noi să trebuiască să privim în sus. Deseori este chiar necesar să ajungem în spital sau întinși pe vreun pat undeva, ca să putem privi în sus, acolo de unde vin marile binecuvântări ale lui Dumnezeu.

În seara aceasta vreau să vorbesc despre cuvântul care îl găsim în Biblie, și anume "însetează". Este vorba despre cuvântul "sete." Eu am citit despre acest cuvânt în dicționar.

Eu m-am gândit la predica pe care am ținut-o odată. Se numea: A înseta după viață. Și aceasta am luat-o dintr-un psalm, și anume de acolo unde spune David: "Harul tău este mai bun ca viața".

Apoi am văzut cuvântul "însetează" și m-am gândit asupra lui. Eu m-am uitat în dicționar ca să văd ce înseamnă. În "Webster" este explicat ca "dorință dureroasă", ca ceva chinuitor - ca și când voi aveți o dorință atât de mare încât vă doare.

Nu este nimic neobișnuit să însetezi. Setea este ceva firesc. Este ceva firesc pe care mi l-a dat Dumnezeu ca să putem avea o dorință. În

afară de aceasta Dumnezeu v-a mai dat ceva ca un "turn de control" care este în voi și conduce diferite necesități. Acest "turn de control" care se află în inimă, l-a dat Dumnezeu ca omul să-și exprime necesitățile de care are nevoie.

Există două feluri diferite de însetare. Una este însetarea trupezască și cealaltă însetarea duhovnicească. Eu vreau să citesc încă o dată ce a spus David: "*Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu ...*" - nu după ceva istoric, nu după ceva care s-a întâmplat cu mulți ani în urmă, nu după o poveste pe care a povestit-o cineva, ci după "Dumnezeul cel viu" - un Dumnezeu care este întotdeauna prezent. Sufletul lui însetează după Dumnezeu, nu după ceva istoric.

Noi am observat că Dumnezeu v-a dat un turn de control pentru a vă da lucrurile de care aveți nevoie. "Turnul de control" din voi vă conduce. Spiritual vorbit, această sete pătrunde la turnul de control și vă anunță de ce aveți nevoie. Există un turn de control pentru trup și unul pentru suflet. Turnul de control pentru trup vă spune de ce are nevoie corpul vostru. El semnalizează setea. Și sufletul are un turn de control, care vă semnalizează lucrurile spirituale, ceea ce aveți nevoie în duhul vostru. Prin aceasta puteți afla ce fel de viață vă conduce.

Voi puteți recunoaște după ceea ce cereți ce fel de om sunteți, ce rezultă din dorința aceasta pe care o aveți. Voi însetați după ceva anume, și pe baza acesteia puteți stabili ce cerință este aceea pe care o aveți în sufletul vostru. Eu sper că înțelegeți. Există un turn de control pentru suflet și unul pentru trup. Fiecare din ele este o chemare de avertizare după cerințele necesare. Fiecare semnalizează cerința și strigă după ce are nevoie. Ele dau "semnalul de avertizare".

De exemplu, dacă corpul însetează atunci El vrea să fie potolită cerința trupului. Duhul cere ceea ce dorește sufletul. Deseori se luptă între ele. Necazul cel mare este că prea mulți oameni încearcă să trăiască între aceste două cerințe. Una râvnește după lucrurile lumești, cealaltă după lucrurile cerești.

Pavel scrie în Rom. 7, 21: "*Când vreau să fac binele, răul este lipit de mine.*" Nu ați trăit și voi aceasta, creștinilor? Dacă vreți să faceți ceva folositor, dacă va străduiți să faceți ceva bine, atunci constatați că Satana este peste tot și încearcă să vă împiedice. Asta este ceva bun! Eu

spun aceasta ca să o știe creștinii. Dacă începeți să faceți ceva și sunteți împiedicați, atunci totuși faceți-o. Satana este cel care încearcă să vă împiedice să faceți ce este bine.

Deseori mă întâlnesc cu oameni care devin repede nervoși. Dacă vor să facă ceva și văd că sunt împiedicați din toate părțile, atunci ei spun: "Poate totuși nu este voia DOMNULUI." Să nu vă lăsați mințiți de Satana. Aflați mai întâi dacă este voia lui Dumnezeu sau nu. Dacă vreți să aflați dacă este voia lui Dumnezeu, atunci citiți în Biblie. Cuvântul lui Dumnezeu vă dă claritate. Dacă este în Cuvântul lui Dumnezeu, atunci faceți-o. Așa este de exemplu, dacă voi căutați botezul cu Duhul Sfânt. Mă întâlnesc de multe ori cu oameni care spun: "Eu am căutat Duhul Sfânt și nu L-am primit. Eu cred că această trăire nu este pentru mine. De fiecare dată când îngenunchez, mi se face rău. Când încep să mă rog și să postesc, mă îmbolnăvesc. Dacă încerc să rămân treaz toată noaptea, atunci devin somnoros. Eu nu pot să mă ridic pe picioare." Gândiți-vă: acesta este Satana, căci Dumnezeu vrea să primiți Duhul Sfânt. Este pentru oricine vrea.

Fără îndoială putem să observăm deseori că Satana a înrăutățit mai rău a două zi starea unei persoane, pentru care s-au rugat în adunare să primească vindecare divină. Gândiți-vă: acesta este Satana care vrea să vă îndepărteze de binecuvântările pe care vi le-a pregătit Dumnezeu. Să nu ascultați de el. Mergeți tot înainte.

Această experiență am făcut-o nu demult când am vrut să mă duc în Africa. Dacă am avut vreodată un timp în care m-a încercat Satana, atunci a fost când am vrut să merg ultima dată în Africa. Acolo am avut apoi cele mai bune adunări pe care le-am avut vreodată peste ocean. Eu cred că în scurtul timp care mi-a mai rămas pe lângă vânatoare, am realizat mai mult decât altădată. Eu am crezut că bisericile de acolo nu vor să mă primească, dar apoi am văzut cum este de fapt. Cineva mi-a trimis o scrisoare în care scria că nu sunt bine venit de către întreaga asociație a bisericilor. Dar după aceea am aflat că era vorba numai despre un bărbat care a scris în numele unei organizații: "Noi nu vrem să te avem aici." El a vorbit despre sine și familia lui. Când am ajuns acolo am aflat că acest "noi" era numai el și familia lui, nu și ceilalți. Acum s-a deschis un câmp așa de mare.

Voi vedeți ce este când Pavel spune: *"Când vreau să fac binele,*

răul este lipit de mine."

Dacă vine cineva în seara aceasta la credință aici în capelă sau altundeva în țară, atunci mama lui va fi mâine mai rea decât oricând; Tatăl va fi nervos, la fel și copiii de la școală. Totul este pe dos pentru că Satana vrea ca voi să va întoarceți. El încearcă să vă întoarcă de pe drumul acesta. "Când vreau să fac binele, răul este lipit de mine."

Acum vrem să ne ocupăm de sete și să aflăm dacă setea este într-adevăr ceva firesc. Oamenii mi-au spus: „O, eu nu am avut niciodată această dorință. Eu cred că este numai pentru unii oameni ca ei să vrea să devină creștini." Nu, nu este așa. Este într-adevăr ceva care se găsește la fiecare om. Este adevărat. Când noi am venit în țara aceasta, am găsit aici indieni. Deși ei erau păgâni, se rugau la ceva, de exemplu la soare. În fiecare om este ceva - o sete firească -, care strigă după Dumnezeu.

Când am fost nu demult în Mozambic, am găsit la 480 de mile depărtare de civilizație, departe în junglă, un sat cu circa trei mii de oameni, băștinași, care nu au văzut niciodată un alb. Eu am văzut o fată băștinașă care nu avea nimic pe ea. Toți erau acolo îmbrăcați cu strictul necesar. Ea ședea pe un pom. Eu urmăream un leu, când dintr-o dată am auzit plânsul unei ființe omenești.

Acolo sus era o fată băștinașă cu o privire fixă. Ea avea un prunc în brațe și se temea. Singurul ei refugiu de un leu, leopard sau un alt animal, este să se urce în pom. Ea văzuse o parte din mine și auzise că este un om, dar când m-a privit mai atentă, era un alb! În toată viața ei nu văzuse încă un alb, de aceea era speriată de moarte.

Dar chiar și oamenii aceștia primitivi se rugau la ceva. Înainte de a-i chema pe unii împreună, ei au turnat pe o frunză o mâncare cu făină cu care se hrănesc, au bătut din palme și au chemat un duh mare oarecare, despre care nu știau nici măcar unde se afla, așa cum fac catolicii cu sfinții sau patronii lor protectori. Acesta îi ocrotește ca să nu fie uciși în timpul urmăririi unui leu. Vedeți, este ceva firesc. Nu este ceva neobișnuit să însetezi după Dumnezeu, ci ceva foarte normal. Aceasta ar trebui voi să faceți. Dumnezeu v-a creat așa. Nu există super-oameni; există numai oameni obișnuiți. Nu este ceva special numai pentru anumiți oameni.

Se spune: "Eu am văzut oameni care au o viață plină de biruință,

sunt veseli și-L slăvesc mereu pe Dumnezeu. Eu aș dori să fiu așa." Tu te simți așa din cauza setei din tine. Este ceva firesc. Fiecare om însetează după Dumnezeu.

Mai întâi ne vom ocupa de setea firească. Să luam de exemplu setea după apă, despre care vorbește David aici, setea după apă. Dacă trupul însetează după apă, atunci are nevoie de apă. Dacă nu potolești această sete, atunci mori. Voi va uscați și muriți. Dacă nu primiți apă pentru a va potoli setea din trup, atunci veți muri curând. Voi nu puteți trăi mult timp fără apă. Puteți trăi mai mult timp fără hrană decât fără apă. Voi puteți poate să postiți patruzeci de zile fără să mâncați. Și Isus a făcut aceasta. Dar cât timp veți putea trăi fără apă? Voi v-ați usca și ați muri. Aveți nevoie de apă. Dacă vă este sete, atunci corpul vă arată că are nevoie de ceva pentru a rămâne în viață. Trupul are nevoie de apă ca să rămână în viață. Voi sunteți din 80% apă și minerale. Voi trebuie să luați de undeva aceste materiale pentru a rămâne în viață. După cum am spus deja, voi muriți dacă nu o faceți.

Setea este ca o alarmă, ca un deșteptător. Sufletul la fel are un "ceas", o alarmă. El este în interior și vă spune că moartea pândește în apropiere. Dacă nu primiți curând apă, atunci trebuie să muriți. El devine tot mai tare, mai tare. Dacă totuși îl mai puneți deoparte, atunci veți muri. Este că un deșteptător.

David descrie aceasta aici în Psalmi: *"Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!"* Așa cum dorește un cerb izvoarele de apă! Eu m-am gândit deseori la aceasta când am citit ce a spus David aici. David a fost un om al pădurii, un vânător. Bineînțeles că el a vânat animale sălbatice, cum o fac mulți dintre noi acum. Un cerb face parte din animalele sălbatice.

Ați văzut vreodată cum prind câinii sălbatici un cerb? Ca și coioșii, așa iau ei un vânat. El poate prinde animalul direct după ureche și îl târăște dintr-o parte în alta. Apoi îl mușcă de gât, și acesta nu mai are nici o șansa. În Africa se întâmpla câteodată, când câinele sălbatic mușca animalul în coastă dacă a greșit gâtul. Dacă cerbul este destul de tare și de repede, poate să scape de câine.

De obicei animalul sălbatic este mai repede. Câinele prinde vânatul numai dacă nu l-a observat pentru că vântul este neprielnic, astfel încât el nu știe că este un câine în apropiere. Dacă el reacționează

repede, după ce l-a prins câinele, atunci poate să mai scape. Dar la aceasta câinele îi rupe cu gura o bucată de carne din coastă. Dacă el îl mușcă cu dinții de gât, atunci se poate întâmpla să nu nimerească artera. Dacă animalul poate scăpa, atunci îi rupe o bucată din gât și începe să sângereze. Câinele va urmări atunci cerbul cu ajutorul acestei urme de sânge. Odată cu sângele se duce și viața cerbului, căci sângele este viața din corp. În măsura în care scade sângele, va deveni și cerbul mai slab. Câinele sau lupul este foarte aproape de cerb. O, dacă cerbul nu găsește apă! Apa are ceva în sine, astfel încât rana încetează să mai sângereze când o bea. Dar dacă nu găsește apa cu care se poate răcori, atunci sângele curge tot mai repede afară, pentru că dacă fuge, inima pompează și mai repede. Dar dacă cerbul ajunge la apă, atunci rămâne în viață.

Aici este o lecție mare, când David spune: *"Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!"* Cerbul știe că este pierdut dacă nu găsește apa. El pur și simplu nu poate trăi. Eu am urmărit de multe ori urma lor când erau răniți. Dacă ajunge la o apă, intră înăuntru, bea și fuge pe munte în sus, vine iarăși jos, intră în apa, bea și fuge din nou în sus. Atâta timp cât rămâne în apropierea acestei ape, nu îl poți prinde, dar dacă se îndepărtează și nu mai găsește altă apă, atunci este ușor de prins. Un cerb știe aceasta, de aceea rămâne în apropierea apei, pentru a ajunge repede la ea.

Vă puteți închipui cum un cerb, care este atacat undeva unde nu este apă, își ridică botul în sus? David a spus: *"Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!"* - *"Dacă nu Te găsesc, DOAMNE, atunci eu mor. Eu pot să merg, numai dacă Te găsesc pe Tine."* Dacă un bărbat sau o femeie, un băiat sau o fată primesc o astfel de sete după Dumnezeu, atunci vor găsi ceva.

Dacă venim cu o jumătate de inimă și spunem: *"Eu voi îngenunchea și voi vedea ce va face DOMNUL."*, atunci nu suntem însetați. Trebuie să fie o sete pe viață și pe moarte, atunci se întâmplă ceva. Cerbul mai are și un alt simț, simțul mirosului care dă alarma în el când se apropie un dușman. Această viețuitoare are un simț ca să se poată apăra. El are un sistem de alarmă în el, astfel încât el simte când se apropie un dușman de el. Și dacă sunteți numai în apropiere, vă poate simți. El știe că sunteți acolo, și deja a fugit! Câteodată vă simte pe voi,

un lup sau un alt pericol deja de la o distanță de o jumătate de milă și fugă de acolo. El simte, pentru că așa este creat. Aceasta este natura animalului sălbatic. Acest simț îi este dat de Dumnezeu, pentru ca el să simtă pericolul și să rămână în viață.

Eu am crezut că pot compara cerbul cu omul care însetează după Dumnezeu. Un copil al lui Dumnezeu care este născut din Duhul lui Dumnezeu și a primit botezul cu Duhul Sfânt, posedă ceva cu care poate simți dușmanul înainte de a se apropia de el. Dacă ia cineva Scriptura, citește din ea și vrea să interpreteze în contradicție cu ea, atunci un om umplut cu Duhul lui Dumnezeu simte foarte repede că ceva nu este în ordine. Dacă el a primit acest simț anumit care ocrotește viața lui, atunci el nu are voie să se orienteze niciodată după ceva care nu este în concordanță cu Cuvântul, ci el trebuie să rămână într-o concordanță deplină cu Cuvântul. Cu acest simț noi suntem în siguranță atâta timp cât rămânem în Duhul Sfânt.

Voi puteți citi de exemplu Marcu 16. Eu citesc deci din Marcu 16: *"Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa."* Atunci vine cineva și spune: "Aceasta a fost valabilă pentru vremea apostolică." Dacă voi ați primit Duhul Sfânt și ați fost înzestrați cu acest simț, atunci veți observa imediat că ceva nu este în ordine. Ei încearcă să explice că este valabil pentru o altă zi și că voi nu mai aveți nevoie de aceste lucruri. Dar Isus a spus: "Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede." Voi aveți ceva în voi, o alarmă, astfel încât voi recunoașteți că este greșit și că este drumul morții.

Isus a spus că ni se va scoate partea din cartea vieții dacă adăugăm sau scoatem un cuvânt. Nici un text biblic nu are voie să fie schimbat. Noi trebuie să lăsăm totul așa cum este scris. Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său pentru a-l împlini. Noi știm că trebuie să fie corect.

De aceea nu este important ce spune o biserică sau altcineva; dacă voi sunteți născuți din Duhul lui Dumnezeu, atunci deveniți o parte din Biblie. Dumnezeu i-a poruncit proorocului Ezechiel: *„Ia sulul și mănâncă-l."* Așa a devenit proorocul și sulul o parte unul din celălalt. Așa este cu credinciosul care primește Duhul Sfânt. Duhul Sfânt a scris

Biblia, și Duhul Sfânt este Cuvântul lui Dumnezeu. *"Cuvintele Mele sunt duh și viață."* *"La Început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu ... Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi."* În Evrei 13,8 se spune: *"Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!"* Dacă voi sunteți o parte din Cuvânt, atunci poate veni orice în contradicție cu Cuvântul: " alarma " vă avertizează imediat că se apropie moartea. Noi nu avem voie să ne îndepărtăm.

Această sete este normală. Ea este normală; pentru fiecare om este normală. Există și o sete după succes. Mulți oameni vor să studieze pentru a potoli această sete. Noi am auzit nu demult că s-a deschis o universitate. Se merge acolo; oamenii aduc sute de dolari pentru ca fii și fiicele lor să poată studia în școli, universități și să primească o educație bună. "Pentru a avea succes în viață", așa spun ei. Eu nu am nimic împotriva; este în ordine. Dar în ceea ce mă privește pe mine, eu spun că cineva poate avea toate studiile din lume și totuși nu a găsit adevăratul succes în viața. Așa este. Succesul în viața vă va ușura pentru un timp lucrurile, și anume atâta timp cât sunteți aici. Dar când veți muri, voi lăsați totul înapoi; întreaga ordine care domnește aici. Eu am spus aceasta deja în Phoenix. Eu stăteam acolo și repetam fraza:

"Această civilizație modernă, întreaga cultură, întregul program științific este în contradicție cu Cuvântul și voia lui Dumnezeu." Așa este cu civilizația. În lumea viitoare nu va mai exista o civilizație ca aceasta. Aceasta este o civilizație greșită. Dumnezeu a avut prima Lui civilizație pe pământ când a vorbit Cuvântul Său și fiecare sămânță a adus rod după felul ei. În civilizația aceea nu exista moarte, boală, suferințe. Pe baza științei noi luăm acum lucrurile din pământ, care au fost puse acolo, și facem din ele ceva pe dos, care aduce moartea.

Așa este de exemplu cu bombele atomice. Eu nu cunosc formula pentru acestea și poate o voi spune greșit. Ei iau uraniu, îl despart în atomi, și acești atomi sunt la fel despărțiți. Ce efect are aceasta? Distruge aproape totul; distruge. Așa este cu tot ce facem noi. Să vorbim despre medicină. Noi amestecăm două materiale și le înghițim pentru a vindeca o boală. Dar ce facem în același timp? Noi dăunăm altceva!

Eu cred că ați citit Reader's Digest din ultima lună. Acolo scrie că în timpul acesta în care trăim noi, bărbați tineri și femei tinere au

ajuns deja la douăzeci sau douăzeci și cinci de ani în vârstă medie. Gândiți-vă numai: fete tinere de 20, 22, 23 de ani intră în menopauză! Știți voi de unde vine aceasta? Prin alimentele strict selectate cu care ne hrănim. Aceasta vine de la alimente și viața pe care o avem. Mulțumirea li se cuvinte oamenilor de știință; voi sunteți uciși prin aceasta.

În Africa am văzut bărbați care nu au luat nici un medicament în toată viața lor. El mâncau carne cu viermi. Ei au băut dintr-o baltă apă de care am crezut că va ucide și un taur. Eu am țintit la 200 în distanță o țintă pe care nu o puteam vedea clar cu un binoclu de 7x50. Un bărbat de vârstă mea care era lângă mine, a văzut cu ochii, fără ochelari, unde am țintit și mi-a spus. Toată cultura aceasta modernă a dăunat! Eu cred că dacă aş avea ochii și stomacul lui, atunci mi-ar merge bine.

Dar vedeți, asta a realizat știința, cultura și civilizația. Noi suntem distruși prin aceasta. Noi ne autodistrugem. A început în grădina Eden și continuă până în timpul nostru. Dar ei însetează după succes!

În afară de aceasta noi însetăm după părtașie. Noi dorim părtașia. Așa este de exemplu cu un bărbat tânăr și o femeie tânără. Nu este nimic nefiresc, dacă doi tineri se iubesc. Este o sete după dragoste. Ei au ajuns la o vârstă anumită și se iubesc. Aceasta nu este nimic nefiresc, ci ceva foarte normal. Există multe lucruri după care însetăm în această viață pe care o avem în trupul acesta firesc. Este ceva care a fost pus în noi. Noi simțim că este absolut necesar. Este necesar să o facem.

În timpul acesta găsim multe femei care însetează după frumusețe. Este normal dacă o femeie însetează să fie frumoasă. Este o înzestrare pe care i-a dat-o Dumnezeu. Dumnezeu i-a dat frumusețea pentru soțul ei. Noi observăm că femeile vor să fie așa. De ce este așa? Pentru că acolo este ceva care i-a fost dat de Dumnezeu. Nu este greșit dacă femeile sunt frumoase. Ele trebuie să fie. Voi știți că omul este singura creatură la care femeia este mai frumoasă ca bărbatul. La toate animalele, dacă vorbim despre vaca și boul, căprioara și cerbul, găina și cocoșul, pasărea femelă și masculul, este întotdeauna masculul mai mare și mai frumos. Dar la oameni este contrariul. Aici femeia este frumoasă și ea râvnește să fie frumoasă. Aceasta arată unde a avut loc denaturarea.

Eu nu vorbesc acum despre felul frumuseții pe care îl vedem

acum la creaturile de pe stradă. Nu, nu! Eu nu am văzut niciodată în viața mea ceva mai urât. Aceasta este o pervertire a setei adevărate. Setea adevărată care ar trebui să o aibe o femeie, constă în faptul ca ea să se îmbrace cu haine cuviincioase și cu un duh asemănător cu cel al lui Hristos (1 Tim. 2, 9). După aceasta ar trebui să înseteze o femeie. Dacă vrei să fiți frumoase, atunci un duh asemănător cu al lui Hristos și îmbrăcăminte cuviincioasă sunt exact ceea ce vă fac frumoase.

O, cum merg unii oameni astăzi pe stradă! Voi nu mai puteți deosebi un bărbat de o femeie. Este o priveliște îngrozitoare! Nu am văzut niciodată așa ceva îngrozitor la oameni. Nu mai este deloc omenesc! Ei au ochii vopsiți până aici. Voi cunoașteți ochii aceștia de șopârlă și îmbrăcăminte aceasta misterioasă. Ei sunt desfigurați total și nu mai arată ca oamenii. Băieții poartă părul lung și îl întorc cu ondulatorul surorii lor. Este o perversiune totală. Așa este. Aceasta vine de la Satana, căci Satana este cel care sucește.

Când Dumnezeu a creat grădina Eden, totul era plăcut. Apoi a venit Satana și a sucit-o. Satana nu poate crea nimic. Există numai un singur Creator, acesta este Dumnezeu. Satana sucește creațiunea originală. El a pătruns înăuntru și a sucit setea creată, originală. Despre aceasta vreau să vorbesc în seara aceasta.

După cum am spus mai înainte, o femeie vrea să fie frumoasă. Ea are ceva feminin în ea și vrea să fie așa. Dar dacă le vedem astăzi pe stradă, ele au o frizură ca un bărbat și poartă haine bărbătești; bărbații poartă haine femeiești și o frizură de femei. Toate acestea sunt sucite. Alimentația voastră este anormală, viața voastră este sucită, setea voastră este nefirească. Este un timp al perversiunii!

Nu demult am vorbit despre Edenul lui Satana. Dumnezeu a creat în șase mii de ani un Eden desăvârșit. Apoi a venit Satana, a stropit sămânța și a deformat-o. Acum el a avut șase mii de ani la dispoziție pentru a-și ridica Edenul lui științific propriu, sucind ce este corect. Aceasta este epoca încrucișărilor. Chiar și bisericile sunt încrucișate astăzi.

Așa este. El intra înăuntru, merg pur și simplu la biserică. Este o lojă în loc de biserică. O biserică este un loc unde oamenii se adună să se roage lui Dumnezeu în duh și adevăr. Dar astăzi sunt loje. Noi mergem acolo, ne dăm mâna, petrecem un pic de timp acolo în părtașie

și în spate este cafea. Apoi mergem din nou acasă până săptămâna viitoare, și cu aceasta ne-am îndeplinit sarcina religioasă.

Este un timp sucit. Satana sucește această sete pe care v-a dat-o Dumnezeu. Satana o sucește. Vreți să știți cum ar fi corecte aceste lucruri greșite? Dacă voi femeilor vreți să fiți frumoase, atunci orientați-vă după 1Tim. 2, vers. 9. Îmbrăcați-vă cuviincios, împodobiți-vă cu un duh asemănător lui Hristos, duh blând, fiți supuse bărbaților voștri, etc. Viața voastră să fie o bijuterie.

Prin plăcerea de a păcătui, el a sucit ființa și setea adevărată a trupului și a sufletului care au fost date de Dumnezeu. Păcatul este o sucire. Acum vrem să aflăm ce au primit oamenii astăzi ca răstălmăcire pentru setea după Dumnezeu, setea după frumusețe, etc. Setea după apă au sucit-o potolind-o cu bețiile. Același lucru este pentru setea după bucurii - fiecare vrea să aibe bucurii - setea după părtășie și setea după toate lucrurile minunate pe care le-a pus Dumnezeu în noi și care este o sete după El. Noi însă încercăm să o potolim cu alte lucruri, cu un alt fel, o răstălmăcire a setei adevărate. Vedeți voi, cum este firește? Vedeți voi, cum este duhovnicește? Noi credem că este destul dacă mergem la o biserică, și mai mult nu trebuie să facem. Asta este total pe dos.

Dumnezeu vrea ca voi să însetați după El. *"Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!"* Ce ar fi dacă un cerb ar dori o apă de rău și un alt cerb ar veni și ar spune: "Eu vreau să-ți spun ce putem face. Eu cunosc o groapă nămolosă în apropiere."? Cerbul nu ar vrea aceasta. Nu i-ar veni bine.

Tot așa nu există nimic care să potolească setea într-un om, numai dacă intră Dumnezeu în el. De aceasta are nevoie, altfel el moare. Nimeni nu are dreptul să potolească sau să stingă setea aceasta sfântă din el cu lucrurile din lume! Nu! Este greșit să se facă așa ceva. Dacă voi însetați după Dumnezeu, atunci nu folosește la nimic dacă strângeți mana predicatorului și vă scrieți numele în cartea de membri. Dacă voi însetați după Dumnezeu, atunci este numai un singur lucru care poate potoli setea: aceasta este o întâlnire cu Dumnezeu. Dacă voi însetați după Dumnezeu, atunci există numai această posibilitate, și anume: să vă întâlniți cu El. Dar și în aceasta este un pericol mare dacă nu sunteți atenți ce faceți în timpul acela. Dacă voi însetați după Dumnezeu, atunci să fiți siguri că Îl veți găsi pe Dumnezeu. Dacă Satana a fost în stare să

sucească acest apetit normal în voi, atunci va face tot posibilul să vă potolească cu altceva.

De ce merge un om și se îmbată? Pentru că are griji și este tulburat în interior. Lui îi lipsește ceva. Nu demult am fost la un consult în clinica Mayo. În timpul convorbirii am vorbit și despre băutură, și astfel am amintit că și tatăl meu a băut mult. Mi s-a pus întrebarea: "De ce a băut?" Eu am răspuns: "Nu știu." Apoi mi s-a dat explicația: "Ceva din el nu l-a mulțumit și a crezut că va putea uita prin băutură."

Atunci am înțeles. Este într-adevăr așa, că numai Dumnezeu poate potoli această sete. Numai Dumnezeu este acela care poate potoli setea unui om: acceptându-L pe Dumnezeu.

După cum am spus deja, Satana ia aceste lucruri și le sucește. Dacă voi nu îi dați acestei sete locul cuvenit în viața voastră acceptând lucrurile pe care vi le-a dat Dumnezeu ca să potoliți această sete, atunci Satana vă va conduce la gropile de nămol ale acestei lumi. Voi trebuie s-o primiți de undeva. Dacă voi nu ați avea nimic de mâncare, atunci voi ați mânca dintr-o găleată de gunoi. Dacă voi nu ați găsi apa și v-ar fi sete, atunci ați bea din fiecare baltă, altfel ați muri. Dar aceasta nu se poate întâmpla dacă voi însetați după Dumnezeu, căci Dumnezeu este un Dumnezeu viu, nu ceva istoric. " ... Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!", dă apa vie care potolește.

Mai există și o altă sete naturală a sufletului. Poate voi întrebați: "Frate Branham, setea sufletului este ceva normal?" Da, este normal că sufletul însetează. Dumnezeu v-a creat în așa fel, încât să însetați după El. El vrea ca voi să însetați după El. Așa v-a făcut Dumnezeu. El nu ar fi trebuit să vă creeze așa, dar El a făcut-o. Dacă El nu v-ar fi creat așa, ca să însetați, atunci voi ați fi avut o scuză în ziua judecății și ați fi putut spune: "Eu nu am însetat niciodată după Dumnezeu." Dar nu există nici o scuză pentru voi, căci voi însetați după El, și voi încercați să potoliți cumva această sete. Poate voi încercați prin soția voastră, poate prin mașina voastră, poate prin faptul că mergeți la biserică, sau prin altceva. Eu nu am nimic împotriva dacă mergeți la biserică, dar nu asta este ceea ce vă mulțumește. Voi trebuie să-L găsiți pe Dumnezeu, Dumnezeul cel viu; Dumnezeul cerului trebuie să vină în sufletul vostru, atunci va fi potolit dorul și setea pe care o aveți acum.

El v-a creat așa ca să puteți înseta după El, după părtășia cu El.

Există o sete adevărată după părtășie. Noi ne adunăm cu plăcere. Asta o facem și în seara aceasta. Noi suntem aici împreună, pentru că avem părtășie cu plăcere. De ce este așa? Pentru că este ceva în noi, ca să ne întâlnim unii cu alții. Această este foarte normal. Noi ne adunăm pe aceeași bază, și anume pentru că noi toți însetăm după Dumnezeu. Noi suntem împreună din același motiv și avem părtășie. Poate în seara aceasta sunt adunați mulți aici din diferite denominațiuni care au păreri diferite, dar când este vorba despre setea aceasta, atunci noi toți avem o bază comună: noi toți însetăm. Unii poate cred în stropire, alții în botezul cu apă, iar alții în udare; dar în ceea ce privește setea după Dumnezeu, noi avem o bază comună. Dumnezeu ne-a creat în așa fel încât noi însetăm după El și părtășia cu El.

Eu pot să-mi mai amintesc de când eram un copil. Eu am crescut într-o familie foarte săracă. Deseori am fost cu prietenii undeva. Eu nu aveam îmbrăcăminte care să fi fost destul de bună pentru a merge într-un loc cumsecade. Eu nu știu de ce, dar mie îmi plăceau oamenii și mergeam cu plăcere cu ei. Dar eu am fost mai mult sau mai puțin, ceea ce se numește "oaia neagra". Când am fost mântuit, am găsit ceea ce am dorit mereu - un prieten; cineva care vroia să fie camaradul meu; cineva în care mă încredeam; cineva cu care puteam vorbi despre grijile mele. Eu am găsit această pace deplină, adevărată, când L-am găsit pe Isus. Acest Satisfăcător adevărat potolește pe deplin această sete și ne dă ceva despre care știm că nu poate fi înlocuit cu nimic.

Cât de mult încearcă Satana să sucească această satisfacere după care însetează sufletul! El încearcă să vă dea ceva pentru a vă potoli setea aceasta. Este așa de ispititor în timpul acesta greșit. Aceasta este o lume sucită, o omenire sucită. Sunt oameni suciți. Totul este sucit. Aceasta s-a întâmplat treptat până s-a ajuns la epoca cea mai înșelătoare în care au trăit vreodată oameni. Este mai înșelătoare decât oricare de până acum.

Voi nu vă puteți închipui cât de înșelătoare a devenit națiunea față de propriii noștri frați, poporul american. Nu demult am vorbit despre ceva care mi-a atras atenția când am fost acum câteva săptămâni în pădure și am găsit un pachet de țigări pe care era scris: "Filtrul unui om care gândește". Eu am mers mai departe prin pădure și apoi m-am întors. Eu am reținut: "Filtrul unui om care gândește și gustul unui om

care fumează". Acum doi ani am vizitat o expoziție mondială. Voi vă amintiți că acolo a fost și Yul Brynner și mulți alții. Ei au demonstrat efectul țigării. Ei au luat fumul și l-au întins pe o bucată de marmură. Apoi au frecat peste aceasta cu un bețișor de vată, au luat nicotina și au întins-o pe spatelul unui șobolan. În șapte zile el a fost așa de plin de cancer, încât nu mai putea sta pe picioare. De la o țigară! Apoi ei au arătat ce se întâmplă când intră în plămânul omenesc. Unii spun: "Eu nu inhalez, eu las fumul în gură." Acesta ajunge în saliva și prin aceasta în gât. Acest bărbat a spus: "Se aud atâtea discuții despre un filtru. Dacă voi aveți cerința", este același lucru ca setea, "de a fuma o țigară, atunci această țigară fără filtru vă potolește cerința pentru un anumit timp. La o țigară cu filtru sunt necesare patru astfel de țigări, pentru că voi primiți numai un sfert din nicotina unei țigări."

Eu m-am gândit: "Gustul unui om care fumează?" Fără gudron nu primești fum. Gudronul cauzează cancerul. Aici o aveți: este numai un truc. Eu mă gândesc la fabricile de tutun din națiunea aceasta; ei trăiesc de pe urma acestei națiuni, iar apoi îi înșeală pe cetățenii americani cu un astfel de truc! Filtrul unui om care gândește este numai un truc, pentru a vinde mai multe țigări.

Apoi m-am gândit asupra acestei reclame: „Filtrul unui om care gândește" și am ajuns la convingerea: "Aceasta este o idee bună!" există filtrul unui om care gândește, acesta este Biblia. Un om care gândește va lua acest filtru, și el va aduce la iveala gustul unui om neprihănit.

Prin paginile Bibliei nu puteți trece cu nici un păcat. Biblia îl oprește și îl aruncă afară. Voi puteți merge la biserică și să faceți totul, dar Biblia nu vă lasă să treceți cu păcatul. Ea nu face aceasta. Ea filtrează afară fiecare păcat și dă gustul unui om sfințit. Dacă un om se gândește că vrea să fie sfânt ca Dumnezeu și e un fiu sau o fiica a lui Dumnezeu, atunci el vrea filtrul potrivit. El reține fiecare păcat de pe pagina Bibliei și lasă să treacă numai Duhul Sfânt, cel care a scris Biblia. A avea acest filtru al unui om care gândește, este gustul unui om sfânt.

Noi am observat cât de înșelător este astăzi totul. În Mat. 24, 24 Isus a spus că cele două duhuri vor fi așa de asemănătoare în ultimele zile, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși. Ce asemănare! Ce eroare avem astăzi între adevărat și fals! Nici

măcar în conducerea noastră, în politica noastră nu avem un bărbat pe care l-am putea alege și care ar apăra ceea ce crede el că este corect. Unde este Patrick Henry, George Washington și Abraham Lincoln de astăzi? Este așa cum a zis președintele nostru: "Dacă ei vor comunismul - indiferent ce vor oamenii, ei pot să-l aibe." Acesta este un bărbat care nu își exprimă convingerile, un bărbat care nu-și apără principiile lui, ci caută numai o cale fără mari împotriviri!

Exact acolo a ajuns omul din biserică. Ei vor să facă parte de biserică și să spună: "Asta este! Acum fac parte de biserică." Voi încercați să potoliți această sete mare, sfântă pe care v-a dat-o Dumnezeu, acest "turn de control" care vrea să vă conducă spre ceea ce este corect, nu apartenența de o biserică, nu repetarea unei dogme sau ceva asemănător, deși ea nu poate fi potolită de altceva decât de prezența lui Dumnezeu cu care este umplută viața voastră. Ea nu poate fi potolită cu un crez. Biblia nu va accepta niciodată un crez. Nu! Nici așa-numitul "crez apostolic" nu va pătrunde. Arătați-mi unde este scris în Biblie despre un "crez apostolic" în care se spune: "Eu cred în biserica sfântă, romano-catolică, eu cred în părtășia sfinților ... " Nu spune Biblia: "există numai un Mijlocitor între Dumnezeu și oameni, și anume Omul Isus Hristos"? Altceva nu va accepta Biblia.

Voi nu veți putea trece de Cuvântul lui Dumnezeu cu toate dansurile, twist, watusi, pantaloni scurți și tot ce fac oamenii astăzi. Voi nu veți putea trece de Biblie cu civilizația modernă. Ea este împotriva. Voi încercați să potoliți această sete, dar Biblia va satisface numai gustul unui bărbat neprihănit sau al unei femei neprihănite. Ei batjocoresc Duhul Sfânt și spun: "Tu ți-ai pierdut mințile." Dar El potolește dorința despre care lumea nu știe nimic. Ei s-au îndepărtat de botezul adevărat al Duhului Sfânt și de Cuvântul lui Dumnezeu și s-au îndreptat spre gropile nămolose ale bisericilor, dogmelor, crezurilor și al diferențelor denominaționale, etc. Dacă întrebăm: "Ești creștin?", atunci se spune: "Eu sunt metodist.", "Eu sunt baptist.", "Eu sunt presbiterian." Asta nu înseamnă absolut nimic înaintea lui Dumnezeu. Aceste lucruri nu le puteți trece prin Biblia lui Dumnezeu. Voi încercați numai să vă potoliți această sete sfântă pe care v-a dat-o Dumnezeu ca să însetați după El. Așa este?

Voi știți că David spune aici: " ... după Dumnezeul cel viu. "

Este scris: *"La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu ... Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi."* Deci setea nu poate fi potolită atâta timp cât acest Cuvânt, care este Dumnezeu, nu a devenit viu în voi. Apoi voi recunoașteți cum însuși Dumnezeu împlinește făgăduințele pe care El le-a dat în Biblie.

Biblia este tălmăcită diferit. O biserică tălmăcește așa, următoarea așa și cealaltă așa. Unii iau numai un pic din aceasta, alții iau de aici ceva și de acolo ceva. Dar Dumnezeu este propriul Său interpret. Dacă El împlinește o făgăduință pe care a dat-o, atunci aceasta este interpretarea. Dacă eu v-am făgăduit că în seara aceasta voi fi aici, și eu sunt aici, atunci aceasta este împlinirea făgăduinței mele. Dacă eu spun că mâine dimineață voi veni la voi, și eu vin într-adevăr, astfel eu mi-am îndeplinit făgăduința. Atunci eu nu am voie să aduc scuze, ci trebuie să vin.

Dacă Dumnezeu dă o făgăduință și apoi vine și împlinește această făgăduință, atunci aceasta este interpretarea făgăduinței. Eu provoc pe fiecare să ia Cuvântul lui Dumnezeu și să vadă dacă nu este adevărat fiecare cuvânt din Biblie. Așa este. Aceasta este setea din noi.

Voi spuneți: "Dacă aș fi trăit în zilele lui Isus, aș fi făcut asta și cealaltă." Voi trăiți doar în zilele Lui! Ce facem noi cu aceasta? Ce facem noi? Voi întrebați: "Ce?" Poate ați făcut același lucru ca fariseii. Ei făceau parte din biserică și L-au respins pe Isus Hristos. Astăzi auzim mereu oamenii spunând: "Noi trebuie să comparăm fiecare pagină a Bibliei cu cealaltă și fiecare text biblic cu celălalt." Asta nu este așa. Nu, aceasta nu este corect. "Acest cuvânt grecesc înseamnă asta, și celălalt înseamnă altceva." Deja atunci la conciliul de la Niceea au fost de păreri diferite despre ce au scris grecii. Unul credea că acest învățat grec a gândit așa; celălalt susținea că el a gândit altfel. Ei s-au certat. Noi nu avem nevoie de tălmăcirea cuvintelor grecești sau ale învățaților greci. A-l recunoaște pe El este viața - persoana, însuși Hristos; nu comparând. Este o descoperire pe care El a zidit Biserica Sa. Noi trebuie să zidim mai departe pe aceeași descoperire. Biblia spune: *"Prin credința Abel..."* Credința este o descoperire divină. Apoi totul este bazat pe credință. O, dacă nu vi se descoperă aceasta! Isus a spus: "Te laud, Tată, DOAMNE al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit

pruncilor. " Întregul acesta este zidit în așa fel încât trebuie să recunoașteți Persoana.

Voi nu puteți potoli cerința, făcând parte dintr-o biserică. Voi trebuie să găsiți Persoana - Însuși Dumnezeu care este Cuvântul, și cum interpretează astăzi El făgăduințele pe care le-a dat. Poporul care trebuie să-L aibe El în ziua aceasta, Biserica fără pete și zbârcituri, nu este o denominațiune. Sunt indivizi fără pete și zbârcituri. "... doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat; două femei vor măcina împreună: una va fi luată, și alta va fi lăsată. Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat." Dar totuși dacă Dumnezeu a pus în voi dorința să fiți ca El și voi recunoașteți că Cuvântul Lui este în voi, se confirmă că sunteți un rob al lui Dumnezeu, faceți tot ce zice Dumnezeu, atunci treceți prin procesul corect pentru a fi potolită această sete sfântă din voi.

Desigur că oamenii vă vor batjocori și vor spune: "Tu ți-ai pierdut mințile; tu ai înnebunit." Dar gândiți-vă: ei beau. Vedeți unde se află ei. Vă puteți închipui o fântână arteziană cu apă bună și cineva care bea dintr-o baltă cu apă în care se află mormoloci, crezuri și altele, se uită la voi și vă batjocorește? El nu știe la ce izvor care taie setea trăiți voi! Așa este.

Noi avem un Dumnezeu viu; nu unul care a murit acum 1900 de ani și a rămas în mormânt, ci Unul care a înviat. Evrei 13, 8 spune că El este același ieri și azi și în veci. Același Duh Sfânt care s-a revărsat în ziua de Rusalii, este acum aici. El este partea satisfăcătoare, pentru că El este Cuvântul. Duhul Sfânt a scris Cuvântul, și El tălmăcește Cuvântul. Biblia spune în 2Petru că Duhul Sfânt a scris Biblia: "*Oamenii au scris Biblia îndemnați de Duhul Sfânt.*" Voi nu puteți să potoliți această sete sfântă cu ceva mai neînsemnat decât cu Dumnezeu care trăiește în voi în persoana Duhului Sfânt. Altfel nu merge. Studii, cultură, apartenența la o biserică, crezul - toate aceste lucruri sunt bune, dar nu vor potoli setea aceasta sfântă.

Recent într-o seară l-am auzit pe marele evanghelist Billy Graham. După ce am văzut cum le-a reproșat tot ce fac ei, eu mă rog acum mai mult ca înainte pentru el! El a spus: "Preoții merg cu gulerele lor întoarse pe stradă, se duc acolo unde nu au ce căuta și își bagă nasul peste tot." Dar în drumul lor ei au aplaudat din palme și au bătut din

picioare. Ei arată ca nelegiuții! Dar vedeți, ei au primit ceva, și anume ce au crezut. Ei aveau ceva care stimula sufletul lor. El aveau ceva care îi scotea din fire. O femeie s-a dus acolo și și-a băgat capul în ceva. Ei au făcut o martiră din ea, dar ea nu a avut nici un motiv să se amestece. Acești bărbați aveau ceva și puteau bate din palme. Ei erau fericiți; ei făceau ceva. Dacă voi ați face din principiu ceva care credeți că este corect; dacă cineva s-ar ridica în adunare, ar bate din palme sau din picioare, atunci diaconul l-ar conduce înspre ușă. Ei i-au condus pe oameni la o groapă nămolosă, murdară de crezuri și denomițiuni, în loc să-i hrănească cu Cuvântul sfânt, binecuvântat, care este vestit în puterea Învierii lui Isus Hristos. Vedeți, ei încearcă să-și potolească setea zicând: "Eu sunt doctorul cutare.", sau că vin dintr-un anumit seminar sau școală. Dar asta nu are nici o însemnătate. Ei încearcă să se potolească zicând: "Dumnezeu mă va recunoaște, căci eu sunt păstorul Lui." "Dumnezeu mă va recunoaște pentru că eu sunt sfântul părinte cutare", sau "episcopul cutare", sau altceva. Ei încearcă să-și potolească setea acolo unde nu este posibil. Se spune: "Eu sunt un doctor în teologie." "Eu sunt asta." Este în ordine. Dar pentru mine înseamnă numai că cu atât de mult sunteți mai departe de Dumnezeu. Voi vă îndepărtați tot mai mult de Dumnezeu.

Voi îi veți cunoaște pe Dumnezeu numai printr-o trăire. Aceasta nu poate fi școlită în voi. Este născută în voi. Este ceva care vă dă Dumnezeu. Studiile nu au nimic de-a face cu aceasta. Unul din bărbații cei mai mari ai Bibliei nu și-a putut scrie nici măcar numele: Petru. Așa este. Despre el și Ioan spune Biblia: "... ei erau oameni necărturari și de rând" (Fap. 4, 13). Dar lui Isus i-a plăcut să-i dea cheia Împărăției cerurilor, căci el înseta după Dumnezeu. Amin. El înseta după părtășia cu Dumnezeu. Desigur!

Eu mă gândesc la Isaia, acest bărbat tânăr. Într-o zi el era în templu. El a privit spre împăratul puternic și îl considera că cel mai mare. El era într-adevăr puternic. El era educat de părinți buni, a avut o mamă bună și un tată bun. La începutul conducerii lui, politica a fost dreaptă. El a adus lucrurile cu Dumnezeu în ordine. Isaia privea spre el. El îl considera un om mare și l-a luat ca simbolul lui. Să nu vă luați niciodată un om ca simbol; numai Omul Isus Hristos. Fiecare om va eșua. După un timp el a făcut ceva: deși el era împărat a vrut să preia

sarcinile unui preot, a mers în templu și a fost lovit de lepră.

Isaia a fost foarte neliniștit, de aceea el s-a dus în templu să se roage. El a vrut să meargă acolo numai să se roage un timp. Vedeți, acest bărbat a fost un prooroc. Dar când s-a dus în templu el era numai un bărbat tânăr care striga la Dumnezeu. Apoi a primit o viziune. El a văzut îngeri, serafimi, care își acopereau cu două aripi fața, cu două picioarele și cu două zburau. Ei zburau în templu înapoi și încolo și strigau: "Sfânt, Sfânt, Sfânt este DOMNUL oștirilor!" - Dumnezeu Atotputernic. Isaia, care avea o astfel de sete, poate a fost școlit. El poate a avut cultură, o închipuire cum ar fi Dumnezeu. El i-a ascultat pe preoți. El s-a oprit în templu. El avea o educație creștină. Dar vedeți, el nu s-a întâlnit niciodată cu El față-n față. El avea dorința să facă ce este drept. El vroia să fie corect, dar cunoștea numai ce a învățat. El cunoștea numai poziția teologică.

Dar când a fost în ziua aceea în templu, a văzut heruvimii care își mișcau aripile încolo și înapoi, care slujeau în fața lui Dumnezeu. Deși îngerii nu știu deloc ce este păcatul, ei trebuiau să-și acopere fața în prezența lui Dumnezeu, ca să poată sta în prezența lui Dumnezeu. Apoi proorocul a strigat: "Vai de mine, sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate!" „Prin toată teologia mea care am învățat-o, am avut o închipuire minunată despre Dumnezeu. Dar acum stau față-n față cu El." El a mai strigat: "*Eu sunt un om cu buze necurate și locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate.*" Toată învățătura lor despre lege și despre ceea ce făceau, nu l-a adus niciodată în prezența lui Dumnezeu, astfel încât el să-L vadă cu ochii proprii pe Dumnezeu șezând pe tronul foarte înalt din cer, în timp ce poalele hainei Lui umpleau templul. Apoi El l-a văzut în realitate, față-n față, și a strigat: "Eu sunt un om cu buze necurate și locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate."

Atunci unul din serafimi a luat cu un clește un cărbune fierbinte de pe altar și i-a atins cu el buzele necurate. Astfel dintr-un laș, om școlit, învățător, a devenit un prooroc prin care putea fi vestit Cuvântul lui Dumnezeu. Când el s-a aflat în prezența lui Dumnezeu, atunci a fost altfel. Setea pe care o avea el, ajunsese acum la punctul împlinirii.

Prietene, lasă-mă să-ți spun: este indiferent la câte adunări aperi, cât de des îți scrii numele în cartea de membri, pe ce cale mergi, dacă

ești stropit sau botezat - fie doar dacă întâlnești persoana Isus Hristos! Numai prin aceasta vei fi satisfăcut într-adevăr. O emoție nu ajunge. Tu poți să sări în sus și-n jos, să jubilezi cât vrei, să fugi încolo și înapoi și să vorbești în limbi cât vrei; toate acestea sunt evlavioase și bune. Eu nu spun nimic împotriva. Dar voi trebuie să vă întâlniți cu această persoană, cu această parte satisfăcătoare, cu cel Deosebit, astfel încât fiecare fibră a trupului nostru să fie străpunsă - nu printr-o emoție, ci prin satisfacție.

Mai demult era o reclamă pe care era scris: "Dacă îți este sete, spune ‚Parfay‘." Pe când mai eram un copil, era o băutură care se numea "Parfay". Eu îmi amintesc când am venit odată de la pescuit. Eu am fost la o baltă cu apă veche stătută și mi-era foarte sete. Apoi am văzut o reclamă: "Dacă îți este sete, spune numai ‚Parfay‘." Eu am început să spun "Parfay, parfay", dar mi-a fost tot mai sete. După un timp mi-a fost așa de sete, încât nu am mai avut nici salivă.

Dar vedeți, prin aceasta setea nu este potolită. Ea nu poate fi potolită cu nimic. Voi puteți să beți cola sau altceva care este îndulcit și cu acid carbonic - nu există nimic care poate potoli setea mai bine ca o înghițitură de apă bună, proaspătă, rece. Asta potolește setea. Toate celelalte lucruri sunt înlocuitoare.

De ce vrem să luăm un înlocuitor dacă este un botez adevărat cu Duhul Sfânt care satisface fiecare fibră și fiecare dorință din sufletul unui om? Apoi puteți să strigați în fața morții ca marele apostol Pavel: *"Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte? ... Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin DOMNUL nostru Isus Hristos!"* Aceasta este trăirea, frate, prin care este potolită această sete sfântă din voi. Prin aceasta este potolită. Eu nu mai trebuie să adaug nimic. Aceasta curăță buzele.

Există oameni care trăiesc din emoții. Unii spun: "Noi avem mult din aceasta în mișcarea penticostală." Ei merg acolo - asta este bine - bat din palme și cântă. Când se oprește muzica, este de parcă ai arunca o găleată cu apă rece peste toate. Noi o facem pentru că este obișnuința. A devenit o obișnuință.

Eu vreau să vă spun ceva: dacă voi vă rugați lui Dumnezeu în Duh și adevăr și a devenit pentru voi un obicei, și voi vă gândiți că trebuie să o faceți pentru că cel de lângă voi crede că ați decăzut dacă

nu jubilați, săriți sau dansați pe muzică, atunci voi beți dintr-o apă stătută. Dacă Duhul Sfânt nu umple fiecare fibră din voi și izvorăște din voi, atunci nu are importanță dacă este muzică, dacă se cântă "Mai aproape de Tine, Dumnezeu meu", sau indiferent ce este. Dacă Duhul Sfânt lasă să răsunе clopotele bucuriei, ale măreției în inimile voastre, atunci voi veți fi satisfăcuți. Aceasta este partea satisfăcătoare a lui Dumnezeu. Toate celelalte nu vă ajută la nimic.

Voi puteți vorbi cu limbi omenești și îngerești, voi puteți da toată averea voastră celor săraci, voi puteți poseda toate cunoștințele, să știți toate tainele, etc. totuși nu sunteți nimic (1 Cor. 13) fără acest ceva satisfăcător, singurul care vă potolește setea.

"Sufletul meu însetează după Dumnezeul cel viu ca un cerb după apa de izvor. Dacă nu o găsesc, voi muri." Dacă voi însetați așa după Dumnezeu, atunci se va întâmpla ceva. Duhul Sfânt vă va conduce la izvorul acesta mare al lui Dumnezeu. Este bine să te rogi în Duhul, este adevărat. Dar câteodată aveți Duhul fără adevăr. În Ioan 4 este scris să ne rugăm lui Dumnezeu în Duh și adevăr. Isus este adevărul! Așa este. Și El este Cuvântul!

Căile pe care vi le-a dat Dumnezeu în domeniul firesc pentru a vă satisface, satana le-a murdărit. El i-a dat fiecăruia pe care l-a putut găsi ceva otrăvit. Așa este. El a pus stăpânire și peste această măreață cale, Biserica.

Ceea ce a spus Isus, a fost metoda lui Dumnezeu: *"Pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui."* Despre aceasta sunt diferite interpretări. Romano-catolicii spun: "El a zidit-o pe Petru." Dacă ar fi fost așa, atunci Petru ar fi eșuat rușinos. De aceea nu poate să fie așa. Sigur că ea nu a fost zidită pe Petru. Petra înseamnă "piatră mică". Protestanții spun: "Isus Hristos a zidit-o pe El însuși." Nu pentru a mă deosebi de ceilalți spun aceasta, ci pentru că nu sunt de acord cu ei: El nu a zidit pe niciuna din ele. El a zidit-o pe descoperirea cine era El. El a zis: *"Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri."* "Nu a fost cunoștință. Tu nu ai învățat-o din cărți, nici prin aderarea la o biserică. Tu nu ai aflat-o în reviste. Nu. Însuși Duhul Sfânt ți-a vestit despre persoana Isus Hristos. De aceea voi zidi Biserica Mea pe această piatră și porțile Locuinței morților nu o vor birui." Setea

sfântă a fost potolită prin persoana Isus Hristos. Așa este. La aceasta vrem să râvnim. Potoliți-vă setea cu aceasta. Noi am observat că trebuie să trăim aceasta.

Cunoștință? Oh! Cunoștința este ceva mare. Noi suntem umpluți cu cunoștință și astăzi suntem plini de ea. Dar vedeți, cu cunoștința este așa cum am spus deja. Un bărbat era afară și vorbea cu unul din prietenii mei. El a spus: "Dacă un bărbat nu crede în cultură, atunci de ce citește Biblia?" Eu mă gândeam: "Dacă ei nu au înțeles ce a spus DOMNUL Isus, atunci cum vor înțelege ce vorbește un prostănac ca mine?" Ei nu Îl puteau înțelege nici atunci când vorbea foarte clar.

Într-o zi El a zis: "*Dacă nu mâncați trupul Fiului omului și nu beți sângele Lui, nu veți avea viața veșnică.*" El nu a explicat-o, ci a mers mai departe. Așa este.

"Oh", spun ei, "acest om este un canibal. El vrea să mâncăm trupul Lui și să bem sângele Lui. El este un vampir. El vrea ca noi să devenim vampiri." Uitați-vă la intelectuali!

El a zis: "*Oile mele ascultă glasul Meu.*" El răsună pentru cei aleși de Dumnezeu prin cunoștința Lui dinainte. "*Nimeni nu poate veni la Mine numai dacă Îl atrage Tatăl. Toți cei pe care mi i-a dat Tatăl, vor veni. Ei vor înțelege.*"

Ucenicii nu puteau înțelege, dar au crezut. Așa este. Dacă ați crede numai! Eu multe nu pot înțelege, dar totuși cred pentru că așa a spus Dumnezeu.

Cunoștință! Voi știți, evanghelia lui satana este cunoștință. Ați știut aceasta? El a predicat aceasta Evei în grădina Eden. Ea a fost înșelată prin evanghelia cunoștinței lui. Întreaga omenire a devenit necurată prin aceasta. Așa este. S-au introdus programe culturale în biserică. Afară își au locul lor, dar nu în Cuvântul lui Dumnezeu. Nu. Voi nu-L recunoașteți pe Dumnezeu prin cultură. Voi nu-L recunoașteți pe Dumnezeu prin cunoștință, învățând matematica și cum trebuie exprimate corect cuvintele importante.

Pavel a fost un om înțelept. Dar când a venit la Hristos, a primit Duhul Sfânt și s-a dus la corinteni, putea spune mai târziu: "*...n-am venit să vă vestesc taina lui Dumnezeu cu o vorbire sau înțelepciune strălucită*", deși el a fi fost în stare, "*pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.*"

Câteodată se fac programe în biserica, după care este ales păstorul. Dacă adunarea alege păstorul, se spune: „Noi vrem păstorul acesta pentru că el are două distincții academice. El a studiat patru ani psihologie. Și a avut specialitatea cutare.” Ei aleg un astfel de bărbat ca păstor, în loc de unul care crede că Cuvântul inspiră și că Dumnezeu este Cuvântul, și care predică aceasta indiferent de ceea ce gândesc oamenii.

Voi știți ce i-a spus Dumnezeu lui Ezechiel: *"Vestește-le Cuvântul Meu, fie că vor asculta, fie că nu vor asculta. Totuși predică."* Da. Fie că ei acceptă sau nu, nu depinde de asta. Ei nu L-au primit pe Isus, și totuși El a predicat mai departe. În locul unui păstor adevărat care predică într-adevăr Cuvântul și crede în Dumnezeu, ei încearcă să aducă înăuntru intelectuali, bărbatul care are cele mai bune studii; bărbatul care nu este pe platformă mai mult de cincisprezece minute, ca să meargă cât se poate de repede acasă și să facă altceva, ca tinerii să-și ia mașinile "frezate" și să meargă la twist-party. Nu este altceva decât o necurăție amestecată. Așa este. Exact aceasta este. Ce efect are aceasta? Gustul lor este satisfăcut, gustul unui membru lumesc al bisericii. Gustul unui om sfințit nu este satisfăcut. El va lua întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar ei spun: "Acești oameni nu sunt întregi la minte." Vedeți, ei pur și simplu nu înțeleg. Ei încearcă să trăiască la fel ca în timpurile vechi. Nu este ciudat? Eu am venit aici în vest și am observat că ei vor să trăiască precum în vremurile vechi. Ei vor să aducă înapoi timpurile vechi cu cowboy. În Kentucky vor să aibe iarăși zilele Hillbilly străvechi. Ei vor să se comporte ca atunci și au programele corespunzătoare. Dar când este vorba de credința străveche, nu vor să audă nimic.

Vremurile vechi? Eu am venit în timpul rodeului aici și am văzut o femeie grasă cu verde pe sub ochi, părul scurt și o țigară în gură. Dacă s-ar fi văzut așa ceva mai demult, atunci s-ar fi zis că ceva nu este în ordine cu ea. Ei ar fi închis-o. Ce ar fi fost dacă mama voastră ar fi mers așa pe stradă, așa cum va îmbrăcați voi și fiicele voastre? Ce s-ar fi întâmplat cu ea? Ea ar fi ajuns într-un spital de nebuni, pentru că ieșea afară fără fustă. Gândiți-vă: astăzi este același lucru. Corpul omenesc se distruge. Dacă ajung la douăzeci și douăzeci și cinci de ani la vârstă

medie, atunci celulele din creier sunt deja bolnave. Oamenii au ajuns până acolo că nu mai sunt normali. Ei nu mai știu ce este bunacuviniță. Ei nu mai pot deosebi între adevărat și fals, deși au programele culturale.

Știți voi că cultura este de la Satana? Eu pot să v-o dovedesc. Eu nu vorbesc despre citit și scris, ci felul de cultură care este adus în adunările voastre. Pe ce se bazează comunismul? Pe știință și cultură. Acesta este dumnezeul lor. Aceasta i-a prezentat satana Evei, și ei tot mai țin tare de aceasta. Acum a pătruns în adunările noastre; la bapțiști, metodiști, presbiterieni, pentecostali și toți ceilalți. Cultura, învățătura de a fi ceva mare și toate celelalte îi îndepărtează tot mai mult de Dumnezeu. Este pe dos. Noi am văzut că dorință lor este satisfăcută. Dacă o adunare alege așa pe cineva, atunci aceasta arată ce caracter domnește în această adunare, ce dorințe are, după ce însetează. Ei vor să poată zice: "Păstorul nostru este generos. El nu are nimic împotriva dacă mergem toți împreună la înot; el vine cu noi."

Nu demult a povestit o fată fiicei mele Sara, că păstorul ei a fost în Africa. În seara aceea când s-a întors, ea s-a dezbrăcat de haine și a dansat într-un maiou dansul watusi în fața lui, pentru că el a fost în Africa. După cum știți, watusi este un trib acolo. Să încerce numai una din fiicele mele sau cineva din adunarea mea să facă așa ceva!

Vedeți, aceasta arată ceva. Dacă un păstor șade acolo și privește cum o fată de șaisprezece sau optsprezece ani din adunarea lui dansează în fața lui dezbrăcată, și acceptă aceasta, atunci aceasta este o dovada că el însuși vine dintr-o groapă cu nămol - dacă un bărbat al lui Dumnezeu face așa ceva! Desigur!

Aceasta este clar, dar eu știu că vorbesc și către oameni din toată țara. Dar și voi, frați și surori, să știți aceasta. Eu vă spun: acesta este adevărul.

Un uliu caută animale moarte. Așa este. Și aceasta este moartă! Așa este. Arată foarte clar ce este capul și turnul lor de control, ce este în sufletul lor. Sufletul lor cere aceste lucruri. Sufletul lor cere o adunare inteligentă în care oamenii se îmbrăca frumos și unde păstorul predică numai cincisprezece până la douăzeci de minute. Dacă trece de acest timp, atunci trebuie să dea socoteală în fața conducerii. El nu are voie să amintească nici un păcat. El nu are voie să spună nimic de

purtarea de pantaloni scurți sau altceva ce fac oamenii. El nu are voie nici măcar să amintească. Dacă o face, atunci conducerea îl aruncă afară. Vedeți voi, ce este? Acesta este filtrul unui om care gândește.

Biblia spune în 1 Ioan 2, 15: *"Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el."* Ce este cu toate acestea care se fac în numele bisericii? Se prezintă dansuri square în adunare, se joacă bunco și bingo, petreceri, tinerii dansează rock'n roll și twist și toate acestea. Priviți-l pe Elvis Presley, acest drac în pantofi, Pat Boone și Ricki Nelson! Ei sunt cea mai mare piedică pe care a avut-o vreodată națiunea aceasta. Așa este. Biserica nu ar trebui să admită așa ceva. Unii dintre acești băieți merg seara la crâșmă, dansează și cântă, în seara următoare vin la altar și plâng, și următoarea seara cântă din noi muzică instrumentală pe platformă. O, vai de mine! Cât de departe merge această distrugere! Ei trebuie să demonstreze mai întâi că sunt bărbați ai lui Dumnezeu! Numai pentru că el poate cânta la gitară, asta nu spune nimic!

După cerința voastră se poate recunoaște cine este pe tronul inimii voastre. Ceea ce iubiți o aduce la exprimare. Voi spuneți: "Eu găsesc aceste lucruri în ordine, frate Branham." Rețineți acum: după aceasta recunoașteți ce este în inima voastră. Dacă sufletul vostru nu este hrănit, nu însetează și nu este satisfăcut cu acest Cuvânt, atunci ceva nu este în ordine, căci Duhul Sfânt trăiește numai cu Cuvântul.

Eu vreau că voi să mai recunoașteți încă un pericol mare, înainte de încheiere. Dacă nu vă simțiți vinovați de lucrurile pe care le-am amintit, atunci există pericolul că setea voastră a fost neglijată. Voi spuneți: "Eu am o sete sfântă și nu sunt vinovat că am aderat la o biserică sau că am făcut alte lucruri, frate Branham." Dar vedeți, setea poate fi neglijată. Dacă voi neglijați să satisfaceți cerința după apă sau hrană, atunci veți muri. Și dacă voi neglijați setea după Dumnezeu care este în voi, atunci veți muri duhovnicește. Voi strigați după treziri; voi așteptați ca biserica voastră să aibe o trezire. Dar voi nu aveți nevoie de trezire. Trezirea trebuie să aibe loc în voi, dacă însetați după Dumnezeu. Poate un alt membru al bisericii nu dorește o trezire. Dacă începe în voi, atunci va începe și altundeva. Dar vedeți, voi neglijați aceasta sete.

Dacă voi nu mulgeți o vaca al cărei uger este plin cu lapte, atunci ugerul se va usca. Așa este. Dacă voi nu mai beți apă și spuneți:

"Eu nu voi mai bea.", atunci trebuie să muriți. Dacă nu vă mai hrăniți, atunci trebuie să muriți. Exact așa este dacă nu dați Cuvântul lui Dumnezeu Duhului Sfânt care este în voi: voi muriți.

Voi creștinilor, mie îmi este indiferent dacă sunteți bapțiști, metodiști, presbiterieni, penticostali, Assemblies of God, unitarieni, trinitarieni sau altceva. Asta nu înseamnă nimic pentru mine și eu cred că nici pentru Dumnezeu. Voi sunteți o persoană autonomă, o ființă independentă. Voi nu o să ajungeți în cer ca denominațiune sau ca biserică. Voi mergeți ca indivizi în cer; este un lucru între voi și Dumnezeu, nimic altceva. Nu este important de care biserică faceți parte. Dacă voi neglijați să citiți Biblia și să credeți ce este scris în ea, astfel încât nu hrăniți Duhul Sfânt, atunci veți muri. Isus a spus în Mat. 4, 4, dacă am reținut bine textul: "Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu." - nu numai cu o parte din aceasta.

Cineva care ia numai un pic de aici și un pic de acolo, eu îl numesc "autostopist prin Biblie". El spun: „Asta eu cred, dar cealaltă vrem să o lăsăm deoparte." Voi trebuie să acceptați fiecare cuvânt. Isus a spus că omul trăiește cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. Ați știut aceasta?

Mai știți voi că noi am făcut din ziua aceasta în care trăim un timp de perversiune religioasă? Nu demult fiica mea m-a chemat în cealaltă parte a casei în care trăim, și a spus: "Tată, vino aici, acum se va transmite o emisiune religioasă." A fost o emisiune de muzică în care s-au cântat cântece spirituale. Unul dintre tinerii de astăzi a prezentat-o. Dacă am văzut vreodată ceva mai înjositor, atunci asta este! Se părea că acești flăcăi prezintă mai mult un cabaret. Ei s-au comportat ca o ceata de indieni, au sărit încolo și înapoi și s-au boxat unul pe altul. Unde rămâne sinceritatea? Unde au rămas cântările vechi pe care le cântam în timp ce jubilam în Duhul Sfânt și lacrimile curgeau pe fețele noastre? Acum încercăm să ținem tonul până nu mai avem aer și devenim vineți la față numai pentru a arăta că putem cânta. Asta am copiat-o de la Hollywood, de la toate emisiunile acestea în care voci profesionale cântă "inteligent". Eu ascult cu plăcere cântări frumoase. Mie îmi place să cânt cântările cele bune, vechi. Dar eu urăsc aceste zbierete care se numesc astăzi "cântat". Desigur! Este îngrozitor. Este o perversiune.

Eu văd cu plăcere un bărbat care este într-adevăr un bărbat. Dar un bărbat care poartă lenjeria soției lui, care are cârlionți și căruia îi atârnă două șuvițe pe frunte ca la un pony, nu îmi place. Eu nu pot să-l numesc "bărbat". El nici nu știe din care gen face parte. Priviți numai cum arată femeile. Ea poartă o frizură de bărbați și bărbatul o frizură de femei. El poartă lenjeria ei, ea poartă salopeta lui. Este o pervertire.

Același lucru este cu toate țările, popoarele, bisericile și tot. O, Dumnezeule! Care este sfârșitul acestor lucruri? Revenirea DOMNULUI nostru Isus Hristos. Deci nu neglijați să hrăniți Duhul Sfânt din voi cu Cuvântul lui Dumnezeu. Isus a spus că fiecare cuvânt care vine să fie prin Duhul Sfânt. Ascultați! Dacă voi încercați să-l hrăniți cu ceva greșit, și în voi este adevăratul Duh Sfânt, atunci El va recunoaște diferența. Gândiți-vă: Duhul Sfânt este hrănit prin Cuvântul lui Dumnezeu; nu prin inflăcărare, nu prin cultură, nu prin a merge la biserică, nu prin teologie. Este o diferență foarte mare între ceea ce este într-adevăr inspirat și o poziție teologică.

Toți teologii din timpul lui Isus și-au pregătit exact fiecare cuvânt, fiecare pagină cum va veni Mesia. Exact așa! Și toți au pierdut ocazia! Voi știți ce le-a spus Isus: *"Voi sunteți de la tatăl vostru, de la satana, și voi faceți lucrările lui."* Lor nu le-a fost descoperit care este Cuvântul adevărat. Ei au trecut cu vederea peste lucrurile neînsemnate, așa cum este și astăzi cazul, și au spus: "Dacă voi faceți parte de acolo sau dincolo, atunci totul este în ordine." Să nu credeți aceasta! Voi trebuie să faceți parte din Hristos. Este ceva în voi care însetează după Hristos?

Deja când erați în sânul tatălui vostru, voi erați în el. Atunci nu vă cunoștea încă tatăl vostru, și voi nu îl cunoșteți pe tatăl vostru. A trebuit să fiți mai întâi născuți. Prin pântecul mamei voastre Dumnezeu a creat posibilitatea, și astfel voi ați venit aici și ați devenit un bărbat sau o femeie. Prin aceasta l-ați recunoscut pe tatăl vostru, și tatăl vostru a putut avea părtașie cu voi. Gândiți-vă: dacă voi aveți viața veșnică, atunci viața voastră a fost deja de la început în Dumnezeu. Viața, Dumnezeu este viața. Atunci când Cuvântul a venit trup în Isus Hristos, Dumnezeu a venit jos, a locuit în propriul Său trup și S-a descoperit ca Fiul lui Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu a venit jos și a luat locuință în El, voi ați fost în El când a fost răstignit. Voi ați fost

răstigniți și ați murit împreună eu El pe Golgota; voi ați fost îngropați împreună cu El; și voi ați înviat împreună cu El în dimineața de Paști. Acum voi sunteți în El în locurile cerești și aveți părtășie eu El.

Dumnezeu ne-a devenit asemănător nouă. *"Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut."* Aceasta s-a întâmplat când Dumnezeu a devenit om, pentru ca El să aibe părtășie cu noi oamenii. Voi sunteți în trup, și El a venit în trup. Dumnezeu a devenit trup printre noi în persoana Fiului Său, Isus Hristos. Dumnezeu a fost în El: El a fost Dumnezeu, nu unul mai neînsemnat decât Dumnezeu. El era Dumnezeu! Dumnezeu s-a descoperit în Fiul Isus Hristos. De aceea El era Emanuel, așa cum a spus proorocul despre El. De aceea voi erați deja înainte de a se forma pământul, și numele vostru a fost scris în cartea vieții Mielului. Cu ce fel de hrană puteți să vă hrăniți? Duhul Sfânt din voi trăiește cu Cuvântul lui Dumnezeu. În Apoc. 22 Biblia spune că dacă cineva ia sau scoate un cuvânt, i se va lua partea lui din cartea vieții. Vedeți voi cât de adânc merge aceasta? Duhul Sfânt din voi nu trăiește cu lucrurile din lume; voi nu puteți.

Este ca și cu un porumbel și o cioara. Cioara este o mare fățarnică. Ea poate mânca toată ziua grâu și după aceea zboară pe un cadavru și mănâncă de acolo. Ea poate manca împreună cu porumbelul grâu pe câmp și apoi să meargă și să mănânce de pe cadavru.

Porumbelul poate mânca toată ziua grâu, dar nu de pe cadavru, pentru că el este un porumbel și nu are fiere. O bucațică din cadavru îl va ucide, pentru că el nu are fiere. Asta este. Fără amărăciune!

Așa este cu un creștin adevărat. Lui nu-i plac lucrurile din lume. El se hrănește numai cu Cuvântul lui Dumnezeu; cu ceea ce este curat. El ia numai filtrul unui om care gândește, numai acesta. Lucrurile moarte ale lumii miroasă prea tare pentru el.

Vedeți, cioara bătrână nu s-a mai întors înapoi la potop, ea a zburat de pe o mortăciune pe alta și a mâncat din aceste cadavre. Porumbelul însă nu a găsit nimic unde să se lase jos. El s-a întors la corabie înapoi unde a primit grăunțe. Așa este și eu noi; noi trăim cu Cuvântul lui Dumnezeu.

David a scris Psalmul 42 când era fugărit. El a spus: *"Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine,*

Dumnezeule!" Vedeți, el striga. David era un fugar. Peste el a fost turnat untdelemnul, el știa că va deveni împărat. Proorocul l-a uns ca împărat. Și acum se afla acolo sus pe munte. El avea un mic grup de soldați care era format din păgâni. Orașul lui iubit era înconjurat de filistenii din cauza păcatelor lor. Cred că a fost o zi fierbinte când a scris David acest Psalm: "Cum dorește un cerb izvoarele de apă ... " Observați-l pe David în această situație. El privea în jos spre orașul iubit și se gândea când a fost el un băiat și mergea cu oile la apă. Era o țară cu multă apă, o țară în care era multă pâine. Betleem înseamnă "Casa pâinii lui Dumnezeu". David și-a amintit cum a mers acolo și a băut din apa bună și rece. Acum se afla acolo sus în refugiu și era despărțit de poporul lui. El nu avea nici o cetate în care putea merge, și sufletul lui precis a dorit apa aceasta bună și rece. El avea acolo slugi pentru care cea mai mică dorință a lui era o poruncă. Trei dintre ei s-au strecurat în tabăra filistenilor, poate cinci până la șapte mile distanță, au venit înapoi și i-au adus apă. Trupul său înseta și el trebuia să bea acolo sus din tot ce avea la dispoziție, poate dintr-un burduf vechi de capră în care apa era caldă în acele zile fierbinți. El s-a gândit: "Dacă m-aș putea așeza acolo ca să-mi potolesc setea! Dacă m-aș putea duce la Betleem, să mă așez lângă izvor și să-mi potolesc setea!"

Când s-au dus cei trei jos și i-au adus apa, setea sufletului lui era mai mare. Sufletul lui înseta nu după Betleem, ci după Ierusalim. De aceea el a adus apa ca jertfă și a zis: "Eu nu o beau.", și a vărsat-o pe pământ. Vedeți, setea sufletului său după Dumnezeu era mai mare ca setea trupului său pe care l-ar fi potolit cu o înghițitură bună de apă rece. El a vărsat-o pe pământ.

Casa lui Dumnezeu, Ierusalimul, a cărui apă răcorește sufletul, este acolo sus. Isus a spus în Ioan 6, 35: "*Eu sunt pâinea vieții!"* "*Eu sunt pâinea vieții!"* Betleem, casa lui Dumnezeu este adunarea noastră, este Biserica lui Dumnezeu pe pământ. Este Biserica care este aici pe pământ. Noua ne place să mergem la adunare aici pe pământ. Dar totuși mai mare este Ierusalimul de sus care este de la Dumnezeu. În Ierusalimul de dincolo este Dumnezeu. Setea sufletului de a fi acolo la El, este mai mare ca satisfacerea de a adera undeva la o biserică. Aderarea la această adunare nu potolește această sete. Asta a dovedit David aici vărsând apa din "casa pâinii lui Dumnezeu" pe pământ. El

vroia să găsească îndurare și să aibe o băutură bună și rece de la Dumnezeu. Mai mare decât setea din voi este setea sufletului după Dumnezeu.

Dați atenție cuvântului Ierusalim. Biblia vorbește despre Ierusalimul de dincolo, care este mama noastră (Gal. 4, 26). Hristos este mama noastră. Noi recunoaștem că Dumnezeu este mama noastră, pentru că suntem născuți din El. Cuvântul Ierusalim înseamnă simplu "Pace" - Shalom. Shalom înseamnă "Pace". Ieru-shalom înseamnă "Pace".

Setea sufletului după apa vieții ar trebui să fie mai mare decât dacă spuneți că aparțineți de o biserică. Cu aceasta nu poate fi potolită setea adevărată a sufletului. Dar sufletul poate fi distrus. Voi puteți să spuneți că este totul în ordine dacă aparțineți de o adunare. Dar asta nu este! Asta nu va potoli setea sfântă după Dumnezeu. Asta nu este posibil. Așa ceva nu există.

În Psalmul 42, 7 David spune: *"Un val cheamă un alt val, la vuietul căderii apelor Tale."* Este strigătul sufletului. Eu am folosit aceasta deseori ca ilustrație: dacă un pește are o aripă pe spate, atunci aceasta i-a fost dată ca să poată înota. El are nevoie de ea. Ce-ar fi dacă el ar spune: "Eu sunt un alt pește. Eu sunt un pește deștept cu studii. Eu cred că sunt un teolog adevărat. Eu nu am nevoie de aripa aceasta!?" El nu ar putea ajunge prea departe în apă, nu-i așa? Așa este.

Ce ar fi dacă un pom ar zice: "Eu știu că mai întâi a trebuit să fie pământul ca să pot crește. Așa este. Eu cresc aici. Dar eu sunt un alt pom. Eu vreau să fiu plantat în mijlocul străzii ca să fiu văzut.?" Vedeți, el nu ar trăi mult. Așa este.

"Un val cheamă un alt val." Este nevoie de mai mult decât de apartenența la o biserică. Este nevoie de mai mult decât de o strângere de mână a unui păstor. Este nevoie de mai mult decât o viață cumsecade. Este nevoie de ceva care satisface interiorul vostru, ceva ce toarnă Dumnezeu în sufletul vostru. *"Un val cheamă un alt val la vuietul căderii apelor Tale."*

Ce fel de sete este în seara aceasta în noi? Unde ajung pentecostalii? Ce fel de sete este în noi? Ce fel de sete este în mine? Să nu încercați să treceți de această sete sfântă după Dumnezeu.

Înainte cu mulți ani a fost aur aici în munți. Eu am citit o poveste

care să întâmplat și mi-a rămas imprimată în minte. Este vorba despre un căutător care a căutat în munți după aur și a găsit un filon mare de aur. El a vrut să meargă înapoi în oraș și s-a gândit la ce este el acum și că necazul lui va avea un sfârșit. El și-a propus să meargă în ziua următoare. După o zi de călătorie ar fi ajuns în oraș. El a avut saci mari cu aur. El avea un câine cu sine. Eu nu vreau să compar acum pe Duhul Sfânt cu un câine, ci să explic ceva. Noaptea, când căutătorul de aur dormea în patul său, a început să se gândească. El s-a gândit: "Mâine voi aduce tot aurul meu acolo și voi deveni ce am vrut întotdeauna să fiu. Eu am vrut întotdeauna să fiu un om bogat. Eu am vrut să posed lucruri frumoase." Apoi câinele lui a început să latre, pentru că se apropia un dușman. El s-a dus afară și a spus: "Fii liniștit!", și câinele a încetat să latre. Bărbatul s-a pus din nou în pat și era aproape să adoarmă, și câinele a început iarăși să latre și să se smucească de lanț. Iarăși s-a dus afară și a zis: "Fii liniștit. Eu vreau ca tu să înțelegi că mâine voi fi un om bogat." Acesta a fost visul lui cei mare. Dar câinele a început din nou să latre.

La sfârșit l-a deranjat atât de tare, încât a luat pușca, a mers afară și a împușcat câinele. După aceea el a zis: "Eu și-așa nu mai am nici un folos de la tine. Mâine sunt un om bogat. Mâine voi fi un om bogat." Apoi și-a pus pușca într-un colț, s-a întors cu spatele la ușă și a adormit. Un bărbat care l-a urmărit multe zile, s-a furișat înăuntru și l-a ucis. Vedeți, el nu a devenit un om bogat, pentru că a redus la tăcere glasul avertizării care a vrut să-i spună că viața lui este în pericol.

Frate și soră, voi nu puteți trece de acest strigăt sfânt din inima voastră prin intrarea într-o biserică, printr-un crez sau apartenență la o anumită organizație. Nici măcar să nu încercați.

Numai una poate să-l satisfacă, aceasta este persoana Isus Hristos. "Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule! Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu." Este ceva în voi care vrea să vadă că Dumnezeu lucrează. Sufletul vostru însetează după aceasta.

Să nu vă opriți la ceva care rămâne în urmă. Să nu va lăsați amăgiți de un păstor care vă spune că o strângere de mână, apartenența la o biserică sau la o anumită organizație este destul. Să nu ucideți această sete sfântă. Ea vă avertizează. Într-o zi veți ajunge la sfârșitul

drumului vieții voastre.

Eu mă gândesc acum la o femeie din orașul de unde venim noi. Ea a venit ca fata tânără la adunare. Ea era o fată drăguță. Ea avea părul lung care era legat în spate și când trecea pe stradă acesta strălucea ca suprafața unei cepe fără coajă. Ea nu era vopsită pe față. O anumită față a râs de ea și a zis. "Dacă voi nu l-ați avea pe predicatorul acela mărginit pe care-l aveți," vorbea despre mine - "atunci ai putea arăta foarte frumoasă. Dar așa tu arăți de parcă ai veni dintr-un magazin de antichități." De fiecare dată când o întâlnea, o batjocorea în felul acesta. Ea a zis: "Păstorul nostru este generos. El vă cunoaște. De ce umbli așa? Nu este important cum te îmbraci sau cum gândești." O, totuși! Biblia lui Dumnezeu spune așa. Noi trăim cu fiecare cuvânt. Această fată nu i-a dat importanță și a mers mai departe. Ea este acum misionară. Dar cealaltă femeie a primit o boală venerică și a murit. Un prieten de-al meu a îmbălsămat-o după moarte. El mi-a spus că mirosul lichidului l-a urmărit mult timp după aceea. Această boală venerică a mâncat din trupul ei și a produs o gaură într-o parte. Nici măcar părinții ei nu știau ce are. Ea a murit.

Ea a fost învățătoare la școala duminicală. Elevii ei din școala duminicală au venit ca să vadă cum vin îngerii să o ducă în cer. Păstorul ei aștepta afară, fuma o țigară și se plimba pe coridor în sus și-n jos. Ei toți vroiau să cânte când va pleca. Ei știau că ea va muri, căci doctorii le-au zis. De aceea ei vroiau să vadă cum vin îngerii și o iau. Dar dintr-o dată ea trebuia să privească realitatea în față. Ea era o membră credincioasă a bisericii, ea era învățătoare la școala duminicală, o membră credincioasă a unei denominațiuni mari. Dar când a ajuns în agonie, ochii ei au ieșit în afară și a strigat: "Eu sunt pierdută, eu sunt pierdută! Chemați-l pe păstor!"

El și-a stins țigara, s-a dus înăuntru și a zis: "Aici, aici, aici! Noi îl vom chema pe doctor ca să-ți dea o injecție." Ea a răspuns: "Eu nu vreau nici o injecție." După aceea ea zis: "Tu, înșelătorule de oameni! Eu mor și merg în iad. Eu sunt pierdută, pentru că tu nu mi-ai spus adevărul. Cheam-o pe fata Gooduse. Adu-o repede la mine. Ea crede corect."

Așteptați numai până vă întâlniți odată cu realitatea! Să nu încercați să respingeți această cerință. Să nu o împușcați cu pușca

aceasta modernă a culturii. Ascultați totuși de avertizarea Duhului Sfânt care vă spune în seara aceasta: "Eu sunt calea, adevărul și viața; nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine." și El este Cuvântul!

Noi vrem să ne aplecăm capetele pentru un moment. Eu vreau să citesc încă un cuvânt al DOMNULUI nostru Isus, în timp ce voi vă gândiți asupra acestor lucruri. Isus a spus în Mat. 5: "*Ferice de cei flămânzi și însetați.*" Voi sunteți deja binecuvântați dacă aveți setea aceasta în voi. Ați ajuns deja așa de departe că întregul vostru sistem a fost total murdărit prin denominațiuni, culte, grupuri, reguli din biserică, lucruri sociale, apartenență de loje sau biserici? A reușit satana să toarne în voi această apă murdară și ieșiți afară de acolo ca un porc din troacă? Nu știți că setea adevărată după Dumnezeu este satisfăcută când Îl acceptați pe El ca realitate, în timp ce Duhul Sfânt locuiește în voi și se face de cunoscut? Dacă în seara aceasta voi tot mai însetați după Dumnezeu, atunci lăsați-mă să vă spun:

Un izvor sfânt umplut cu sânge
a curs din rănile lui Isus;
și cine se scufundă în aceste valuri
scapă de toate petele.

Dacă voi în seara aceasta aveți sete să aflați mai mult despre Dumnezeu, să vă apropiați mai mult de El, atunci ridicați mâna voastră în timp ce toate capetele sunt aplecate. Spuneți: "Roagă-te pentru mine." O, Dumnezeule, privește mâinile.

Și voi din țară, indiferent unde auziți această transmisie, în est, nord, vest sau sud, în încăperi: ridicați mâinile în fața păstorului vostru, sau cine se află acolo, și mărturisiți prin aceasta că aveți dorință după aceasta. Ceva din voi însetează după Dumnezeu. Este această sete sfântă.

Să nu o satisfaceți zicând: "Frate Branham, eu am jubilat o dată; eu am dansat în Duhul." Să nu fiți mulțumiți cu aceasta. Așteptați până vine această satisfacție, această parte satisfăcătoare a umplerii Duhului Sfânt în voi. Atunci va fi bucurie, voi veți jubila, veți vorbi în limbi și veți dansa în Duhul. Atunci nu mai aveți nevoie de muzică. Voi o veți face când veți fi în mașina voastră pe stradă. Voi o veți face când ștergeți podeaua. Voi o veți face când veți bate cuie în perete și la lucrul vostru de zidărie. Indiferent unde vă aflați, voi veți fi plini de această

bucurie inexprimabilă și minunată.

Noi vrem să ne rugăm acum. Scumpe Tată ceresc, mesajul din seara aceasta a fost lung, dar, scumpe Dumnezeule, fie ca Duhul Sfânt să-i descopere însemnătatea în fiecare inimă. În coridor și peste tot în această adunare au ridicat foarte mulți mâinile. Noi ne rugăm pentru ei, scumpe Dumnezeule. O, fie ca această parte satisfăcătoare a Lui Dumnezeu care este Hristos, nădejdea slavei, nădejdea slavei în voi, să fie făcută de cunoscut fiecăruia personal.

În toată țara, din California până la New York, unde este aproape dimineață, se ascultă; și în New Hampshire, în Boston, în tot Texasul, Indiana și California. O, Dumnezeule, privește la aceste mâini; privește înspre ceea ce este în spatele acestora, DOAMNE, la inima care flămânzește și însetează. Aceasta este o zi în care Satana îi orbește pe oameni și le spune că trebuie numai să intre într-o organizație și mai mult nimic. Ei privesc numai la ei și la ceea ce fac ei. Singura lor dorință este să fie la fel ca lumea. Dar Biblia ne spune: "*Cine iubește lucrurile din lume, în acela nu este dragostea lui Dumnezeu.*" Gândește-te numai Tată, cum el răsucesce Cuvântul, astfel încât ei spun: "Noi credem ce este scris în Biblie, dar asta nu credem și nici asta. Aceasta a fost pentru un alt timp. Noi credem că aceasta este așa.", pentru că o denominațiune le-a atras gândurile în această hazna!

Dar Isus a spus: "*Dacă cineva scoate sau adaugă un cuvânt, i se va lua partea din cartea vieții.*" Scumpe Dumnezeule, gândește-te la dezamăgirile de la judecată, când oamenii care au avut o viață bună, curată, sfântă și au mers credincioși la biserică, totuși sunt pierduți.

Gândește-te la farisei, care au învățat de copii Cuvântul, au fost la școli și au purtat o viață sfântă. Au trebuit să fie așa, altfel ar fi fost omorâți cu pietre. Dar Isus a spus: "*Tatăl vostru este Satana.*" Cum a fost atunci cu Israelul? O, DOAMNE, lasă să fie aceasta o avertizare pentru toți penticostalii din toată țara. Moise, un prooroc, s-a dus în Egipt pentru a împlini Cuvântul lui Dumnezeu și să le aducă lumina de seară. Ce minuni puternice au văzut ei! Ei l-au urmat, au trecut prin Marea Roșie, au primit botezul, s-au dus în pustiu și au mâncat mana îngerească venită din cer. Dar apoi au refuzat să primească Cuvântul întreg, căci atunci când s-au întors iscoadele din țara făgăduită la Cades-Barnea, ei au zis: "Oamenii de acolo sunt că niște uriași. Noi nu suntem

în stare să o cucerim.", deși Dumnezeu a spus: "Eu v-am dat țara." Ei erau chiar la graniță! Isus a spus: "ei toți au murit. Ei sunt morți." - pierduți, fără Dumnezeu. Deși ei au trăit toate aceste lucruri, deși ei au văzut minuni, au jubilat și au dansat pe țărni după Maria în timp ce jucau din timpuri, dar au intrat numai doi din două milioane.

Tată, noi știm că la fecundare, când se unește celula masculină cu cea feminină, numai una dintr-un milion este acceptată. Numai un germen masculin pătrunde în ovulul fecundat al femeii, și un alt milion mor. Circa două milioane au ieșit din Egipt și numai doi din ei, și anume Iosua și Caleb, au ajuns în țara făgăduită. Aceasta înseamnă: unul dintr-un milion. Tată, eu mă cutremur când mă gândesc la aceasta. La 500 de milioane de creștini care trăiesc astăzi pe pământ, ar fi cinci sute, dacă ai veni în seara aceasta. O, Dumnezeule, lasă ca aceasta să ne rămână în amintire, ca fiecare cuvânt al Tău să rămână valabil. Noi trebuie să credem. Noi trebuie să Îl ascultăm.

Tu ai lăsat să se spună: *"Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema DOMNUL Dumnezeu nostru."* O, Dumnezeule, Tu mai chemi și în seara aceasta. Făgăduința este valabilă, atât timp cât Tu mai chemi. Preoțimea a sucit gândurile oamenilor și i-au adus într-o învățătură înțeleaptă, denominațională și teologică, în care se spune: "Ah, este destul dacă crezi." Și satana crede, dar el nu poate primi Duhul Sfânt. Iuda Iscarioteanul a făcut tot ce au făcut ucenicii, el a predicat chiar și Evanghelia. Dar când a venit timpul pentru primirea Duhului Sfânt, s-a văzut cine era el.

O, Dumnezeule, fie ca oamenii din țară să-și dea seama că fără această trăire sunt pierduți. Fie ca în seara aceasta să fie satisfăcute sufletele lor cu partea Ta, o, DOAMNE, în timp ce noi îi predăm în mâinile Tale. Ei îți aparțin Ție, DOAMNE. Noi suntem răspunzători numai pentru Cuvânt. Eu mă rog că ei să creadă din toată inima și să fie umpluți cu Duhul Sfânt. Noi ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,
căci El m-a iubit mai întâi ...

O, este El ceea ce vă satisface sufletul? Îl iubiți din toată inima?

Câteodată Cuvântul este tare, dar acum să cântăm toți în Duhul. Noi vrem să dăm mâna fratelui și sorei de lângă noi și să spunem: "Dumnezeu să te binecuvânteze, călătorule.", în timp ce noi cântăm încă o dată:

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,
căci El m-a iubit mai întâi ...

Noi ne-am dat mâinile; acum vrem să închidem ochii și să cântăm în Duhul în timp ce ne ridicăm mâinile spre El:

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,
căci El m-a iubit mai întâi ...

O, nu este El minunat?

Minunat, minunat, Isus este DOMNUL ...

Sunteți străpunși de trăirea voastră cu Hristos? Amin. Nu este El minunat? Nu satisface El ? Minunat, minunat, Isus este DOMNUL ...

Credeți voi că aceasta este conform Scripturii? Biblia spune: "*Bateți din palme și slăviți-L pe DOMNUL cu cântări.*" Știți voi, eu am vrut întotdeauna să cânt la un instrument. Fiica mea Rebeca ia lecții de pian, fiul meu mai mic învață trompeta. Eu am un instrument cu zece coarde.

Minunat, minunat, Isus este DOMNUL ... Nu Îl iubiți?

(Fratele Branham cântă.)

Rugați-vă lui Dumnezeu cu tot ce este în voi.

(Fratele Branham cântă.)

Vă place aceasta? Amin. Eu mă întreb dacă și picioarele voastre sunt pocăite, astfel încât să nu mai dansați afară în lume. Să batem tactul cu picioarele spre slava lui Dumnezeu, spre slava lui Dumnezeu. Și mâinile voastre sunt pocăite, astfel că nu mai furați? Sunt buzele voastre pocăite, și voi nu mai mințiți? Să nu acceptați religia numai în capul vostru, ci să fiți umpluți. Asta este! Trebuie să fie un om întreg. Așa este. Să batem acum tactul cu picioarele.

(Fratele Branham cântă.)

Îl iubiți? Atunci noi umblăm în lumină. El este lumina. Asta o știți voi.

(Fratele Branham cântă.)

Credeți voi că El este lumina lumii? Adevărat? Pavel a spus: "*Eu vreau să cânt în Duh și eu vreau să mă rog în Duh.*" Indiferent ce faceți, faceți-o în Duh. Așa este corect. Duhul aduce Cuvântul la viață. Așa

este? Desigur, așa este.

(Fratele Branham cântă.)

Îmi pare rău că i-am încurcat pe cei ce cântă la instrumente, dar eu sunt așa de cuprins. Eu nu știu nimic mai bine decât să mă rog. Același lucru este cu voi. Eu sunt mulțumitor pentru aceasta ocazie, frate Mack, că am putut veni să am părtașie cu tine și cu adunarea ta, cu acești oameni cumsecade.

Voi care ați ridicat mâinile pentru că vreți să primiți botezul cu Duhul Sfânt, eu mă încred că voi veți merge la păstorul vostru sau la unul dintre ei și veți intra în această cameră. Gândiți-vă, Dumnezeu când a exprimat Cuvântul la început și a zis: "Să fie!", atunci a trebuit să fie așa. El a mai spus: "*Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!*" De aceea trebuia să se întâmple. Veniți când păstorul vostru predică aici Evanghelia și fiți de partea lui.

Să cântăm acum încă o dată această cântare bună, veche. Eu o iubesc. „Noi umblăm în lumină, în lumina slavei.”

Isus a spus: "Eu sunt lumina", și voi sunteți în El. Cum ajungeți voi în El? Dacă aderați la ei ? Nu! Printr-o strângere de mână? Nu! Prin botezul cu apă? Nu! "*Printr-un singur Duh suntem botezați într-un singur trup.*" Acesta este trupul lui Isus Hristos. În acest trup sunt nouă daruri lucrătoare ale Duhului în bisericile locale. Acestea sunt apostolice, după cum am văzut eu. Așa este.

(Fratele Branham cântă.)